

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w Mistrzostwach Europy Seniorów w Racicach (Czechy)
26-28.05.2017**

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Seniorów**

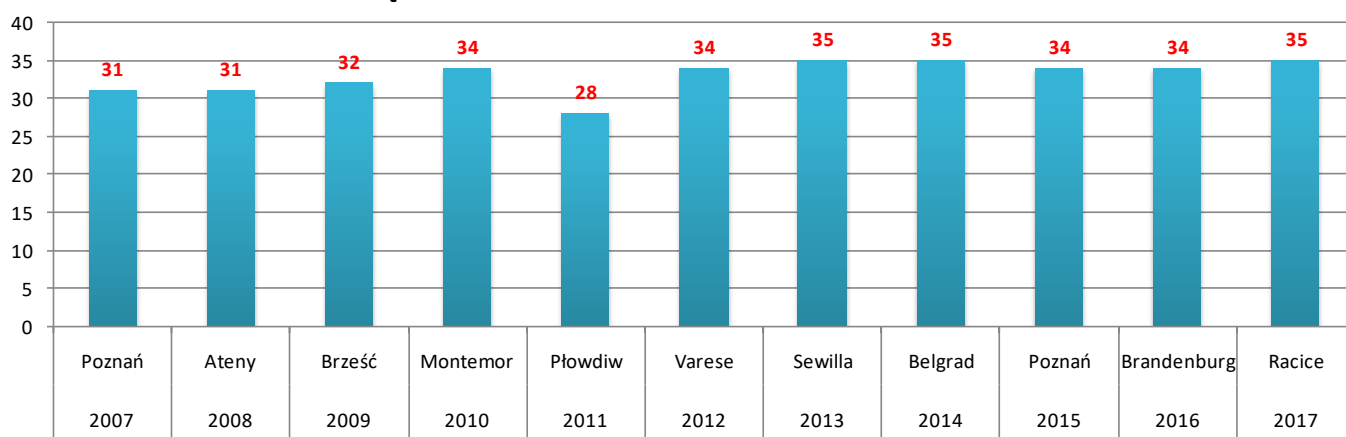
26-28 maja 2017 roku

Racice (Czechy)

I. WSTĘP

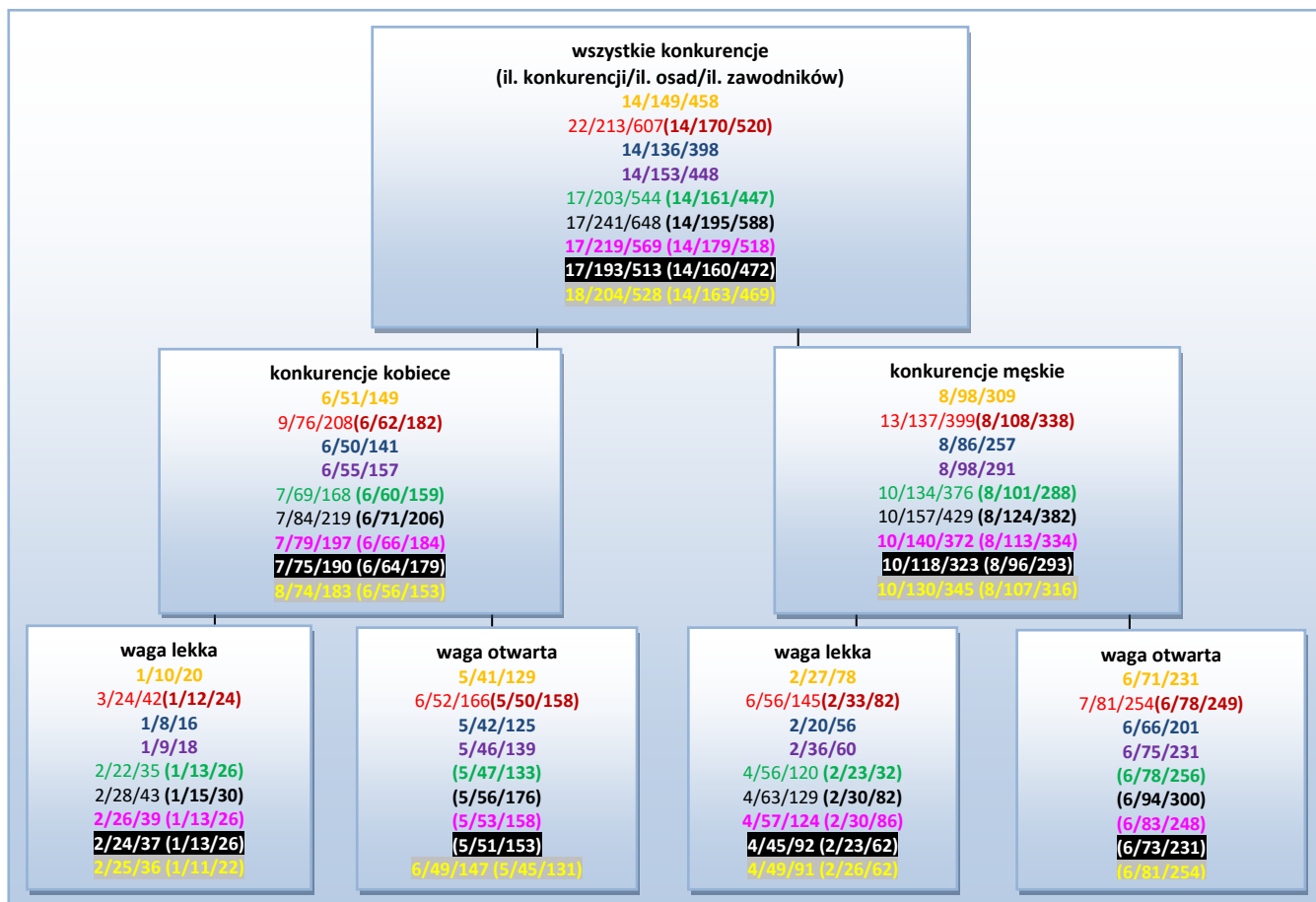
Tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów rozegrane zostały w dniach 26-28.05 na torze regatowym w czeskich Racicach pod Pragą. Były to już jedenaste z kolei mistrzostwa od wznowienia ich po 34-letniej przerwie. Natomiast piąty raz z rzędu rozegrane zostały w czwarty weekend maja po przeniesieniu ich z połowy września, co znacznie podniosło poziom imprezy ze względu na uczestnictwo w niej wszystkich najmocniejszych reprezentacji z najlepszymi swoimi zawodniczkami i zawodnikami w składach. W tegorocznych Mistrzostwach Europy wystartowało 35 spośród 43 zarejestrowanych wioślarskich federacji w europejskim stowarzyszeniu.

ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2017

Jak widać od sześciu lat ilość federacji uczestniczących w rywalizacji europejskiej ustalił się na poziomie 34-35 państw, a tegoroczne mistrzostwa były jednymi z rekordowych.

W pierwszych latach po wznowieniu w programie Mistrzostw Europy rozgrywano jedynie konkurencje objęte programem Igrzysk Olimpijskich. Wyjątkiem były mistrzostwa w 2010 roku, kiedy to Mistrzostwa Świata odbyły się w dalekiej Nowej Zelandii w końcu października i na wniosek wielu państw europejskich postanowiono w ramach Mistrzostw Europy rozegrać pozostałe konkurencje, aby osady z biedniejszych federacji miały dla siebie start główny w tamtym sezonie. Od 2013 roku postanowiono program poszerzyć o konkurencje rozgrywane w ramach Pucharu Świata, czyli łącznie siedemnaście, natomiast w tym roku, kiedy w programie Igrzysk Olimpijskich zamieniono czwórkę bez sternika wagi lekkiej na czwórkę bez sterniczki kobiet, postanowiono przejściowo rozegrać obie te konkurencje, czyli łącznie 18 konkurencji.

KOLOR POMARAŃCZOWY

KOLOR CZERWONY

KOLOR NIEBIESKI

KOLOR FIOLETOWY

KOLOR ZIELONY

KOLOR CZARNY

KOLOR RÓŻOWY

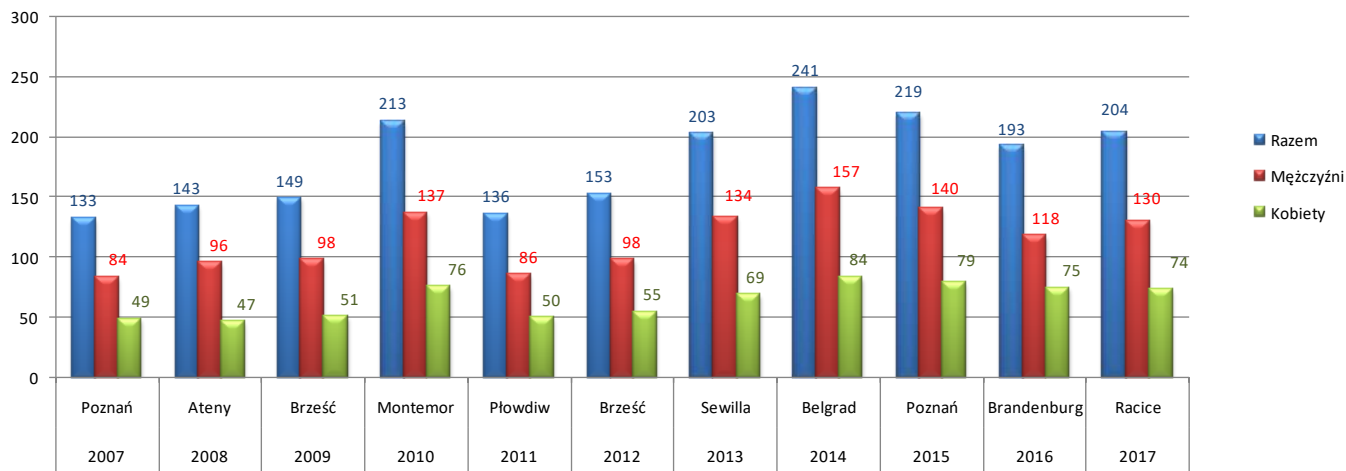
KOLOR BIAŁY

KOLOR ŻÓŁTY

- Mistrzostwa Europy 2009 roku w Brześciu (Białoruś)
- Mistrzostwa Europy 2010 roku w Montemor-o-Velho (Portugalia) – w nawiasie konkurencje olimp.
- Mistrzostwa Europy 2011 roku w Płowdiw (Bułgaria)
- Mistrzostwa Europy 2012 roku w Varese (Włochy)
- Mistrzostwa Europy 2013 roku w Sewilli (Hiszpania) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2014 roku w Belgradzie (Serbia) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2015 roku w Poznaniu – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2016 roku w Brandenburgu (Niemcy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2017 roku w Racicach (Czechy) – w nawiasie konkurencje dotychczas olimpijskie

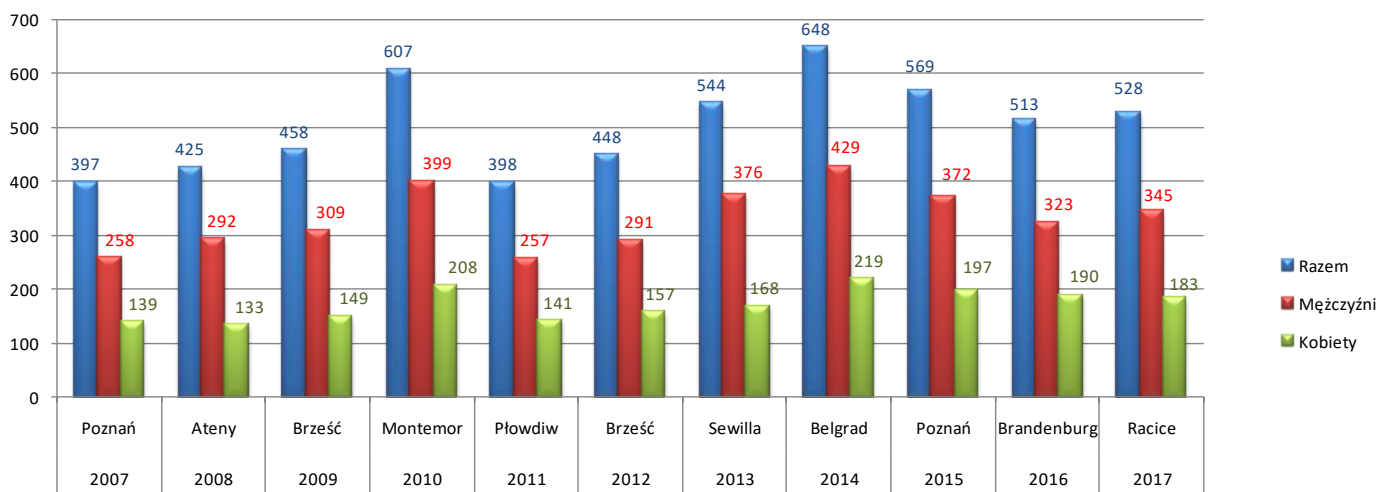
Z zestawienia w powyższym diagramie, w którym zestawiono ilości osad i startujących zawodniczek i zawodników w Mistrzostwach Europy ostatnich dziewięciu lat, widać, że tegoroczne nie były jakimiś rekordowymi, ale zmieściły się powyżej średniej statystycznej.

IŁOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2017

Pod względem ilości zgłoszonych osad były to czwarte z kolei mistrzostwa. Wśród konkurencji męskich były to piąte w tym względzie mistrzostwa, a wśród kobiet czwarte, a rekordowymi pod każdym względem były Mistrzostwa Europy 2014 roku w Belgradzie.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2017

Również pod względem ilości startujących zawodniczek i zawodników belgradzkie Mistrzostwa Europy były rekordowymi. Tegoroczne mistrzostwa były piątymi pod względem ilości wszystkich zawodniczek i zawodników. Piątymi także z uwagi na ilość zawodników i piątymi wg ilości startujących zawodniczek pomimo rozgrywania jednej więcej konkurencji. Było to między innymi wynikiem zgłoszenia w czterech konkurencjach sześciu lub mniej osad.

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących osad
1	Jedynka mężczyzn	23
2	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	21
3	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	17
4-5	Jedynka wagi lekkiej kobiet Czwórka bez sternika mężczyzn	14
6	Dwójka podwójna mężczyzn	13
7-8	Jedynka kobiet Czwórka podwójna mężczyzn	12
9	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet	11
10-11	Dwójka podwójna kobiet Dwójka bez sternika mężczyzn	10
12-13	Czwórka podwójna kobiet Ósemka mężczyzn	9
14	Dwójka bez sterniczki kobiet	7
15	Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	6
16-17	Czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Ósemka kobiet	5
18	Czwórka bez sterniczki kobiet	4

Najwięcej osad zgłoszono tradycyjnie w jedynkach mężczyzn wagi otwartej, nieco mniej wagi lekkiej oraz dwójek podwójnych wagi lekkiej. Najmniej niestety w dwóch konkurencjach długowiosłowych kobiet – czwórkach bez sterniczki i ósemkach. Wśród pięciu najslabiej obsadzonych konkurencji znalazły się wszystkie trzy konkurencje długowiosłowe kobiet, co świadczy o małej popularności i tendencji szkoleniowej w wioślarstwie kobiet. W zestawieniu kolorem czerwonym zaznaczono konkurencje nieolimpijskie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	15
2-3	Holandia, , Wielka Brytania	13
4	Niemcy	12
5-6	Czechy, Francja	11
7-9	Polska, Rosja, Rumunia	10
10	Szwajcaria	8
11-13	Białoruś, Ukraina, Węgry	7
14-16	Dania, Grecja, Hiszpania	6
17-18	Szwecja, Turcja	5
19-22	Austria, Finlandia, Litwa, Norwegia	4
23-26	Bułgaria, Chorwacja, Irlandia, Serbia	3
27-30	Estonia, Łotwa, Portugalia, Słowacja	2
31-35	Albania, Azerbejdżan, Belgia, Gruzja, Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	7
2	Wielka Brytania	6
3-5	Polska, Rumunia, Włochy	5
6-10	Czechy, Dania, Francja, Niemcy, Rosja	4
11-13	Białoruś, Szwajcaria, Ukraina	3
14-18	Austria, Grecja, Hiszpania, Łotwa, Szwecja	2
19-23	Finlandia, Irlandia, Norwegia, Portugalia, Węgry	1

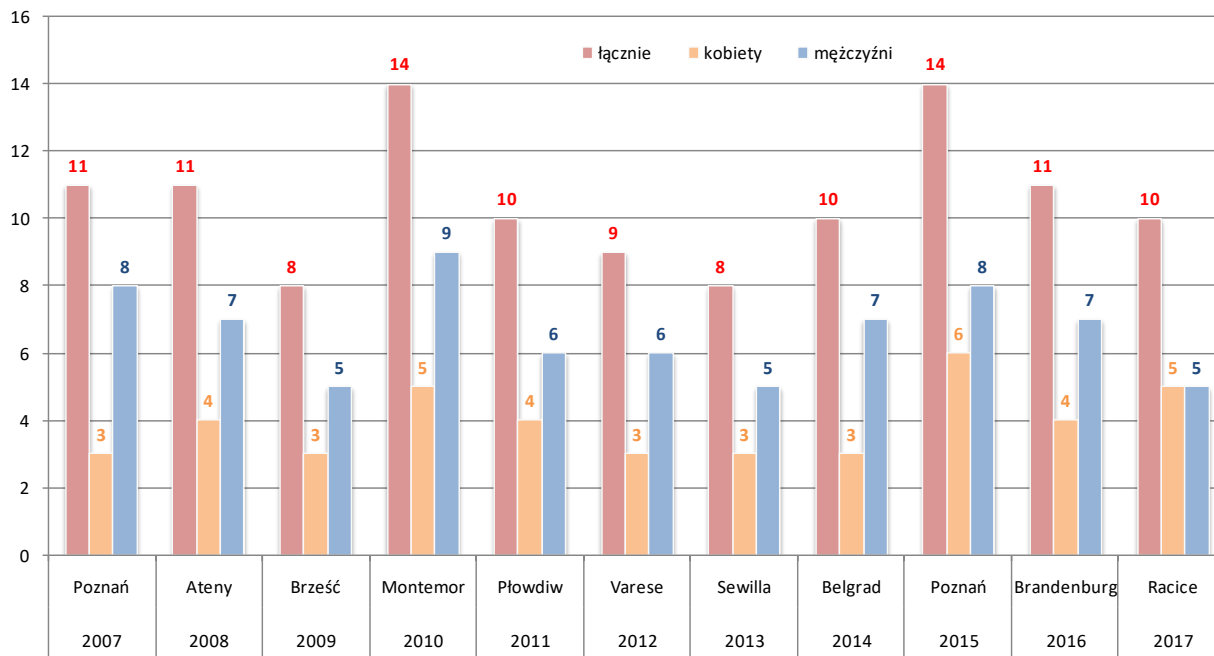
MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	10
2-5	Czechy, Francja, Niemcy, Wielka Brytania	7
6-8	Holandia, Rosja, Węgry	6
9-12	Polska, Rumunia, Szwajcaria, Turcja	5
13-17	Białoruś, Grecja, Hiszpania, Litwa, Ukraina	4
18-23	Bułgaria, Chorwacja, Finlandia, Norwegia, Serbia, Szwecja	3
24-28	Austria, Dania, Irlandia, Estonia, Słowacja	2
29-34	Albania, Azerbejdżan, Belgia, Gruzja, Portugalia, Słowenia	1

- Żadna z biorących udział federacji nie zgłosiła tym razem pełnych reprezentacji.
- Jedna reprezentacja (Łotwa) miała w tych mistrzostwach tylko osady kobiece, a dwanaście reprezentacji (Albania, Azerbejdżan, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Gruzja, Litwa, Serbia, Słowacja, Słowenia i Turcja) miało tylko osady męskie.
- Najwięcej osad mieli Włosi, którzy mieli komplet osad w konkurencjach męskich.
- Wśród kobiet najwięcej osad zgłosili Holendrzy, a do kompletu zabrakło im jedynie dwójki bez sterniczki. ¼ federacji biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy miała w swoich reprezentacjach po 1-2 osadach.
- Polska reprezentacja z dziesięcioma osadami znalazła się na siódmym miejscu w tym zestawieniu wspólnie z Rosją i Rumunią. Z pięcioma załogami kobiecymi

Polska znalazła się na trzecim miejscu, a także z pięcioma mężczyznami w czwartej grupie państw na dziewiątej pozycji.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2017

Jak widać dla naszej reprezentacji była to standardowa ilość 10-11 startujących w Mistrzostwach Europy załóg. Tylko dwukrotnie w 2010 roku i u siebie w Poznaniu w 2015 Polska zgłosiła po 14 osad, co w obu przypadkach miało swoje uzasadnienie. Zachowaliśmy natomiast w tym roku balans pomiędzy osadami żeńskimi i męskimi, co jest w zgodzie z obecną polityką w światowym sporcie, w tym również z tendencją w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA.

W czternastu konkurencjach olimpijskich dwie federacje zgłosiły po dwanaście osad – Holendrzy i Wielka Brytania. Holendrom zabrakło żeńskiej dwójki bez sterniczki i męskiego debła, natomiast Brytyjczykom żeńskiej czwórki bez sterniczki i męskiego skifa.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	12
3-4	Niemcy, Włochy	11
5	Rumunia	10
6	Francja	9
7-8	Czechy, Polska	8
9-11	Białoruś, Rosja, Ukraina	7
12-13	Hiszpania, Szwajcaria	6
14-15	Dania, Grecja	5
16-17	Litwa, Węgry	4
18-21	Finlandia, Norwegia, Serbia, Szwecja	3
22-26	Austria, Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Turcja	2
27-33	Albania, Azerbejdżan, Gruzja, Irlandia, Łotwa, Portugalia, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	6
3	Rumunia	5
4-7	Francja, Niemcy, Polska , Włochy	4
8-12	Białoruś, Czechy, Dania, Rosja, Ukraina,	3
13-15	Grecja, Hiszpania, Szwajcaria	2
16-20	Austria, Finlandia, Łotwa, Norwegia, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	7
3-4	Holandia, Wielka Brytania	6
5-7	Czechy, Francja, Rumunia	5
8-15	Białoruś, Hiszpania, Litwa, Polska , Rosja, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	4
16-17	Grecja, Serbia	3
18-25	Bułgaria, Chorwacja, Dania, Estonia, Finlandia, Norwegia, Szwecja, Turcja	2
26-32	Albania, Austria, Azerbejdżan, Gruzja, Irlandia, Portugalia, Słowacja	1

Komplet męskich osad w konkurencjach olimpijskich mieli Niemcy i Włosi. Polskiej reprezentacji do kompletu zabrakło sześciu osad. Po trzy w konkurencjach żeńskich i męskich. Wśród konkurencji żeńskich nie mieliśmy skifistki, dwójki bez sterniczki, kobiecej ósemki, a wśród mężczyzn także skifisty i dwójki bez sternika oraz czwórki bez sternika.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	4
2-5	Czechy, Rosja, Turcja, Węgry	3
6-11	Austria, Francja, Irlandia, Polska , Szwajcaria, Szwecja	2
12-25	Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Dania, Finlandia, Grecja, Holandia, Łotwa, Niemcy, Norwegia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-14	Austria, Czechy, Dania, Holandia, Irlandia, Łotwa, Niemcy, Polska , Portugalia, Rosja, Szwajcaria, Szwecja, Węgry, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Włochy, Turcja	3
3-6	Czechy, Francja, Rosja, Węgry	2
7-20	Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Finlandia, Grecja, Irlandia, Norwegia, Polska , Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Wielka Brytania	1

W czterech konkurencjach nieolimpijskich komplet jedynie mieli Włosi wśród 25 federacji mających w nich swoje osady. Polska z dwoma jedynkami wagi lekkiej – kobiet i mężczyzn znalazła się w grupie sześciu państw na szóstym miejscu. Podstawową zasadą polityki szkoleniowej naszego Związku jest przygotowanie jak największej reprezentacji w konkurencjach olimpijskich. Za to każda dyscyplina w Polsce w głównej mierze jest rozliczana i na to dostaje dotacje celowe. Natomiast obie jedynki wagi lekkiej są traktowane jako rezerwa do olimpijskich dwójek podwójnych wagi lekkiej – konkurencji narażonych na różne niespodziewane sytuacje i zagrożenia. W wielu jednak federacjach, szczególnie tych najmniejszych, są one jedyną możliwością pokazania osady na przyzwoitym poziomie w swojej konkurencji. Dwie federacje – Belgia i Słowenia miały właśnie tylko po jednej osadzie w jedynkach wagi lekkiej mężczyzn.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	45
3	Włochy	42
4-5	Rosja, Rumunia	41
6	Niemcy	34
7	Polska	31
8	Białoruś	28
9	Ukraina	25
10-11	Czechy, Francja	24
12	Szwajcaria	15
13	Węgry	13
14	Hiszpania	12
15-16	Grecja, Litwa	11
17	Turcja	10
18	Dania	9
19	Norwegia	8
20	Serbia	7
21-23	Chorwacja, Estonia, Szwecja	6
24-26	Austria, Finlandia, Irlandia	5
27	Bułgaria	4
28-29	Portugalia, Słowacja	3
30	Łotwa	2
31-35	Albania, Azerbejdżan, Belgia, Gruzja, Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	23
2	Rumunia	21
3	Wielka Brytania	20
4	Rosja	16
5	Białoruś	14
6	Polska	13
7	Włochy	11
8-9	Francja, Niemcy	10
10	Ukraina	8
11-12	Czechy, Dania	6
13	Szwajcaria	5
14-15	Grecja, Hiszpania	3
16-19	Austria, Łotwa, Norwegia, Szwecja	2
20-23	Finlandia, Irlandia, Portugalia, Węgry	1

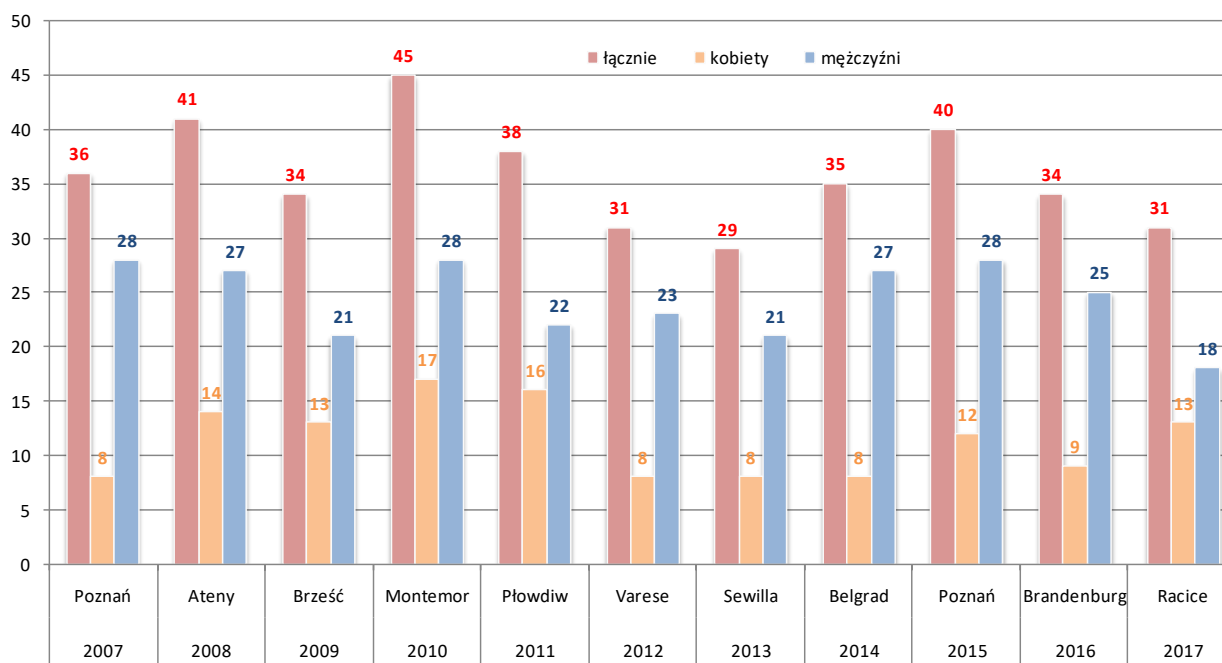
MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	31
2-3	Rosja, Wielka Brytania	25
4	Niemcy	24
5	Holandia	22
6	Rumunia	20
7-8	Czechy, Polska	18
9	Ukraina	17
10-11	Białoruś, Francja	14
12	Węgry	12
13	Litwa	11
14-15	Szwajcaria, Turcja	10
16	Hiszpania	9
17	Grecja	8
18	Serbia	7
19-21	Chorwacja, Estonia, Norwegia	6
22-25	Bułgaria, Finlandia, Irlandia, Szwecja	4
26-28	Austria, Dania, Słowacja	3
29	Portugalia	2
30-34	Albania, Azerbejdżan, Belgia, Gruzja, Słowenia	1

Pełna reprezentacja na Mistrzostwa Europy wynosiła 56 osób (w tym 25 zawodniczek i 31 zawodników). Maksymalną reprezentację wśród mężczyzn jak wspomniano przywieźli Włosi, natomiast w całości największymi były reprezentacje Wielkiej Brytanii i Holandii po 45 osób. Z drugiej strony pięć reprezentacji miało tylko jednego zawodnika. W polskiej reprezentacji było 31 osób (13 zawodniczek i 18 zawodników) i to była jedna z mniejszych naszych reprezentacji ostatnich lat w Mistrzostwach Europy. Niestety na taką było nas obecnie stać przy założeniu, że

zgłaszamy jedynie osady mające chociażby teoretyczne szanse walki o miejsce w pierwszej ósemce w swojej konkurencji.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2017

Najwięcej swoich reprezentantów mieliśmy w 2010 roku w portugalskim Montemor-o-Velho, ale tam nie dość, że mieliśmy największą ilość osad, to do tego jeszcze w naszej reprezentacji były obie ósemki – męska i kobieca.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	44
2	Wielka Brytania	43
3	Rumunia	41
4	Niemcy	33
5-6	Rosja, Włochy	34
7	Polska	29
8	Białoruś	28
9	Ukraina	25
10	Francja	21
11	Czechy	18
12	Szwajcaria	13
13	Hiszpania	12
14	Litwa	11
15	Grecja	10
16	Dania	8
17-19	Norwegia, Serbia, Węgry	7
20	Estonia	6
21	Chorwacja	5
22-23	Finlandia, Szwecja	4
24-26	Austria, Bułgaria, Turcja	3
27-29	Irlandia, Portugalia, Słowacja	2
30-33	Albania, Azerbejdżan, Gruzja, Łotwa	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	22
2	Rumunia	21
3	Wielka Brytania	20
4	Rosja	15
5	Białoruś	14
6	Polska	12
7-8	Francja, Włochy	10
9	Niemcy	9
10	Ukraina	8
11-12	Czechy, Dania	5
13	Szwajcaria	4
14-15	Grecja, Hiszpania	3
16	Norwegia	2
17-20	Austria, Finlandia, Łotwa, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Włochy	24
3	Wielka Brytania	23
4	Holandia	22
5	Rumunia	20
6	Rosja	19
7-8	Polska, Ukraina	17
9	Białoruś	14
10	Czechy	13
11-12	Francja, Litwa	11
13-14	Hiszpania, Szwajcaria	9
15-17	Grecja, Serbia, Węgry	7
18	Estonia	6
19-20	Chorwacja, Norwegia	5
21-25	Bułgaria, Dania, Finlandia, Szwecja, Turcja	3
26-29	Austria, Irlandia, Portugalia, Słowacja	2
30-32	Albania, Azerbejdżan, Gruzja	1

Obecnie pełna reprezentacja olimpijska to 48 osób. W tym po 24 zawodniczek i zawodników. Wśród mężczyzn kompletne reprezentacje w konkurencjach olimpijskich mieli Niemcy i Włosi. Brytyjczykom zabrakło jedynie skifisty, a Holendrom dwójki podwójnej. Wśród kobiet nikt nie miał kompletu, a najbardziej tego byli Holendrzy, którzy nie wystawili tylko dwójki bez sterniczki oraz Rumuni, którym zabrakło skifistki i debla. Zaskoczeniem był całkowity brak kobiecych załóg długowiosłowych w reprezentacji Niemiec. Ale kierownictwo tej reprezentacji uznało, że ich poziom jest niezadowalający jak na ich kryteria i to, kiedy rokrocznie wiele osad niemieckich w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i Mistrzostwach Świata Juniorów zdobywa medale.

Polska reprezentacja w konkurencjach olimpijskich uzupełniona skifistą wydaje się być optymalna w bieżącym cyklu olimpijskim.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	8
2-3	Rosja, Turcja	7
4-5	Czechy, Węgry	
6-7	Francja, Irlandia	3
8-12	Austria, Polska , Szwajcaria, Szwecja, Wielka Brytania	2
13-25	Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Dania, Finlandia, Grecja, Holandia, Łotwa, Niemcy, Norwegia, Portugalia, Słowacja, Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-14	Austria, Czechy, Dania, Holandia, Irlandia, Łotwa, Niemcy, Polska , Portugalia, Rosja, Szwajcaria, Szwecja, Węgry, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Turcja, Włochy	7
3	Rosja	2
4-5	Czechy, Węgry	5
6	Francja	3
7	Irlandia, Wielka Brytania	2
8-20	Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Finlandia, Grecja, Norwegia, Polska , Słowacja, Słowenia, Szwecja, Szwajcaria	1

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	13
2	Wielka Brytania	11
3-4	Holandia, Polska	9
5	Niemcy	8
6	Francja	7
7-8	Rosja, Rumunia	6
9	Białoruś	5
10	Czechy	4
11-14	Dania, Irlandia, Norwegia, Szwajcaria	3
15-17	Szwecja, Turcja, Węgry	2
18-25	Azerbejdżan, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Hiszpania, Litwa, Łotwa, Serbia	1

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość startujących osad
1-3	Irlandia	100 %	3/3
	Azerbejdżan		1/1
	Belgia		1/1
4	Polska	90 %	9/10
5	Włochy	86,7 %	13/15
6	Wielka Brytania	84,6%	11/13
7	Norwegia	75 %	3/4
8	Białoruś	71,4 %	5/7
9	Holandia	69,2 %	9/13
10	Niemcy	66,7 %	8/12
11	Francja	63,6 %	7/11
12-13	Rosja	60 %	6/10
	Rumunia		6/10
14-15	Dania	50 %	3/6
	Łotwa		1/2
16-17	Szwecja	40 %	2/5
	Turcja		2/5
18	Szwajcaria	37,5 %	3/8
19	Czechy	36,4 %	4/11
20-22	Bułgaria	33,3 %	1/3
	Chorwacja		1/3
	Serbia		1/3
23	Węgry	28,6 %	2/7
24	Litwa	25 %	1/4
25	Hiszpania	16,7 %	1/6

- Najwięcej osad do ostatecznej rozgrywki o medale wprowadzili Włosi przed Brytyjczykami, ale tuż za nimi uplasowała się polska reprezentacja, która z kolei miała największą skuteczność wśród dużych reprezentacji, tzn. te, które obsadziły co najmniej co najmniej połowę konkurencji.
- 25 federacji, czyli 71% wszystkich uczestniczących miało swoje załogi w finałach A

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-3	Holandia, Wielka Brytania, Włochy	5
4-6	Niemcy, Polska , Rumunia	4
7-8	Białoruś, Francja	3
9-11	Dania, Rosja, Szwecja	2
12-17	Czechy, Hiszpania, Irlandia, Łotwa, Norwegia, Szwajcaria	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	8
2	Wielka Brytania	6
3	Polska	5
4-7	Francja Holandia Niemcy Rosja	4
8	Czechy	3
9-15	Białoruś, Irlandia, Norwegia, Rumunia, Szwajcaria, Turcja, Węgry	2
16-22	Azerbejdżan, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Dania, Litwa, Serbia	1

KOBIETY

	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość startujących osad
1-5	Włochy	100 %	5/5
	Białoruś		3/3
	Szwecja		2/2
	Irlandia		1/1
	Norwegia		1/1
6	Wielka Brytania	83,3 %	5/6
7-9	Niemcy	80 %	4/5
	Polska		4/5
	Rumunia		4/5
10	Francja	75 %	3/4
11	Holandia	71,4 %	5/7
12-15	Dania	50 %	2/4
	Rosja		2/4
	Hiszpania		1/2
	Łotwa		1/2
16	Szwajcaria	33,3 %	1/3
17	Czechy	25 %	1/4

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość startujących osad
1-4	Polska	100 %	5/5
	Irlandia		2/2
	Azerbejdżan		1/1
	Belgia		1/1
5	Wielka Brytania	85,7 %	6/7
6	Włochy	80 %	8/10
7-9	Holandia	66,7 %	4/6
	Rosja		4/6
	Norwegia		2/3
10-11	Francja	57,1 %	4/7
	Niemcy		4/7
12-13	Białoruś	50 %	2/4
	Dania		1/2
14	Czechy	42,9 %	3/7
15-17	Rumunia	40 %	2/5
	Szwajcaria		2/5
	Turcja		2/5
18-21	Węgry	33,3 %	2/6
	Bułgaria		1/3
	Chorwacja		1/3
	Serbia		1/3
22	Litwa	25 %	1/4

- Nasza reprezentacja była również w czołówce państw pod względem ilości osad wprowadzonych do finałów A osobno w rozbiu na konkurencje żeńskie i męskie. Wśród kobiet w drugiej grupie państw, a wśród mężczyzn w trzeciej.
- Natomiast Polska okazała się jedną z czterech najsukcesywniejszych w konkurencjach męskich, mając wszystkie swoje zgłoszone załogi w finałach A.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Wielka Brytania	10
2-3	Holandia, Włochy	9
4	Polska	8
5-6	Francja, Niemcy	7
7	Rumunia	6
8	Białoruś	5
9-10	Czechy, Rosja	3
11-12	Dania, Norwegia	2
13-22	Azerbejdżan, Bułgaria, Chorwacja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Łotwa, Serbia, Szwajcaria, Szwecja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Wielka Brytania, Holandia	5
3-5	Polska, Rumunia, Włochy	4
6-8	Białoruś, Francja, Niemcy	3
9	Dania	2
10-15	Czechy, Hiszpania, Łotwa, Norwegia, Rosja, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-2	Wielka Brytania, Włochy	5
3-6	Francja, Holandia, Niemcy, Polska	4
7-10	Białoruś, Czechy, Rosja, Rumunia	3
11-18	Azerbejdżan, Bułgaria, Chorwacja, Irlandia, Litwa, Norwegia, Serbia, Szwajcaria	1

- W 14 konkurencjach olimpijskich Najwięcej osad do finałów zdolali zakwalifikować Brytyjczycy przed Włochami oraz Polską i Holandią.
- Również w nich do finału wprowadziło swoje załogi ponad 72% federacji mających w tych konkurencjach osady. 75% w konkurencjach kobiecych i niemal 61% w męskich.

- Polska wszystkie swoje osady w konkurencjach olimpijskich zakwalifikowała do finałów A.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓLEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość startujących osad
1-4	Polska	100 %	8/8
	Azerbejdżan		1/1
	Irlandia		1/1
	Łotwa		1/1
5	Wielka Brytania	83,3 %	10/12
6	Włochy	81,8 %	9/11
7	Francja	77,8 %	7/9
8	Holandia	75 %	9/12
9	Białoruś	71,4 %	5/7
10	Norwegia	66,7 %	2/3
11	Niemcy	63,6 %	7/11
12	Rumunia	60 %	6/10
13-14	Bułgaria	50 %	1/2
	Chorwacja		1/2
15	Rosja	42,9 %	3/7
16	Dania	40 %	2/5
17	Czechy	37,5 %	3/8
18-19	Serbia	33,3 %	1/3
	Szwecja		1/3
20	Litwa	25 %	1/4
21-22	Hiszpania	16,7 %	1/6
	Szwajcaria		1/6

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość startujących osad
1-6	Polska	100 %	4/4
	Włochy		4/4
	Białoruś		3/3
	Łotwa		1/1
	Norwegia		1/1
	Szwecja		1/1
7	Holandia	83,3 %	5/6
8	Wielka Brytania	83,3 %	5/6
9	Rumunia	80 %	4/5
10-11	Francja	75 %	3/4
	Niemcy		3/4
12	Dania	66,7 %	2/3
13	Hiszpania	50 %	1/2
14-15	Czechy	33,3 %	1/3
	Rosja		1/3

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość startujących osad
1-3	Polska	100 %	4/4
	Azerbejdżan		1/1
	Irlandia		1/1
4	Wielka Brytania	83,3 %	5/6
5	Francja	80 %	4/5
6	Włochy	71,4 %	5/7
7	Holandia	66,7 %	4/6
8	Niemcy	57,1 %	4/7
9-13	Białoruś	50 %	2/4
	Rosja		2/4
	Bułgaria		1/2
	Chorwacja		1/2
14-15	Norwegia	40 %	1/2
	Czechy		2/5
	Rumunia		2/5
16-18	Serbia	33,3 %	1/3
	Litwa		1/4
	Szwajcaria	25 %	1/4

- Dzięki tak świetnej postawie wszystkich osad w konkurencjach olimpijskich nasza reprezentacja okazała się najskuteczniejszą wśród wszystkich reprezentacji europejskich i to zarówno ogólnie, jak i w rozbiu na konkurencje kobiece i męskie.
- 100% skuteczność ogólną w konkurencjach olimpijskich oprócz naszej reprezentacji osiągnęły tylko trzy małe, jedno-osadowe reprezentacje Azerbejdżanu, Irlandii i Łotwy.
- W olimpijskich konkurencjach kobiet 100% skuteczność finałową uzyskały także Włoszki, Białorusinki, Szwedki i Norweżki.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	4
2	Rosja	3
3-6	Irlandia, Szwajcaria, Turcja, Węgry	2
7-14	Belgia, Czechy, Dania, Niemcy, Norwegia, Polska , Szwecja, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-6	Irlandia, Niemcy, Rosja, Szwajcaria, Szwecja, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	3
2-4	Rosja, Turcja, Węgry	2
5-12	Belgia, Czechy, Dania, Irlandia, Norwegia, Polska , Szwajcaria, Wielka Brytania	1

- W konkurencjach nieolimpijskich we wszystkich czterech finałach A swoje osady mieli Włosi.
- Kolejna była Rosja, która miała trzy osady w konkurencjach nieolimpijskich i także wszystkie w finałach A.
- Nasza reprezentacja z dwóch osad w konkurencjach nieolimpijskich w finale A miała nieoczekiwanie tylko jedną.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość startujących osad
1-9	Włochy	100 %	4/4
	Rosja		3/3
	Irlandia		2/2
	Szwajcaria		2/2
	Belgia		1/1
	Dania		1/1
	Norwegia		1/1
	Niemcy		1/1
	Wielka Brytania		1/1
10	Węgry	66,7 %	2/3
11	Turcja		2/3
12-13	Polska	50 %	1/2
	Szwecja		1/2
14	Czechy	33,3 %	1/3

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość startujących osad
1-6	Irlandia	100 %	1/1
	Niemcy		1/1
	Rosja		1/1
	Szwajcaria		1/1
	Szwecja		1/1
	Włochy		1/1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość startujących osad
1-10	Włochy	100 %	3/3
	Rosja		2/2
	Węgry		2/2
	Belgia		1/1
	Dania		1/1
	Irlandia		1/1
	Norwegia		1/1
	Polska		1/1
	Szwajcaria		1/1
	Wielka Brytania		1/1
11	Turcja	66,7 %	2/3
12	Czechy	50 %	1/2

- Aż dziewięć federacji z czternastu, których załogi były w finałach A konkurencji nieolimpijskich miały 100% skuteczności finałowej.
- W konkurencjach męskich w trzech konkurencjach odpowiednio na dwanaście federacji, aż dziesięć także miało 100% skuteczność.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	8
2	Holandia	6
3	Polska	5
4-6	Rosja Rumunia Wielka Brytania	4
7-10	Czechy Irlandia Niemcy Szwajcaria	3
11-12	Białoruś Francja	2
13-19	Belgia Chorwacja Dania Litwa Serbia Szwecja Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	5
2	Wielka Brytania	4
3	Rumunia	3
4-5	Niemcy Polska	2
6-13	Białoruś Czechy Dania Irlandia Rosja Szwajcaria Szwecja Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2-3	Polska Rosja	3
4-7	Czechy Francja Irlandia Szwajcaria	2
8-16	Belgia Białoruś Chorwacja Holandia Litwa Niemcy Rumunia Serbia Węgry	1

- Włochy, Holandia i Polska to państwa, które zdobyły największą ilość medali w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów. Z tym, że Włosi niemal wszystkie w konkurencjach męskich, Holendrzy większość w konkurencjach kobiecych, a Polska mniej więcej równomiernie w obu.
- Bardzo dobrze też wystąpili w Racicach Rumuni, którzy znani byli z tego, że mieli duże osiągnięcia medalowe w reprezentacjach juniorskich i tego rozpędu wystarczyło jeszcze na Mistrzostwa Świata Młodzieżowe, ale potem gdzieś to się wszystko gubiło.
- W konkurencjach kobiecych zajęliśmy czwarte miejsce wspólnie z Niemkami, natomiast w męskich drugie wspólnie z Rosjanami, za Włochami, a przed wieloma europejskim potęgami.
- Wyjątkowo słabo, jak na ich potencjał w tym roku wypadły reprezentacje Wielkiej Brytanii i Niemiec. Od lat wielu osad na poziomie medalowym nie mają także Francuzi.
- Z drugiej strony kilku bardzo mocnych osad dochowali się Litwini czy Szwajcarzy, a przecież to są stosunkowo małe reprezentacje, choć ich potencjał wewnątrz krajowy różni się diametralnie.
- Na tym tle nasza reprezentacja wygląda wręcz imponująco, a przecież zabrakło w niej złotych medalistek Igrzysk Olimpijskich z Rio de Janeiro. Przede wszystkim bardzo szybko odnalazły się wśród senierek medalistki Młodzieżowych Mistrzostw Świata.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość zdobytych medali/ Ilość startujących osad
1-2	Irlandia	100 %	3/3
	Belgia		1/1
3	Włochy	53,3 %	8/15
4	Polska	50 %	5/10
5	Holandia	46,15 %	6/13
6-7	Rosja	40 %	4/10
	Rumunia		4/10
8	Szwajcaria	37,5 %	3/8
9-10	Chorwacja	33,3 %	1/3
	Serbia		1/3
11	Wielka Brytania	30,8 %	4/13
12	Białoruś	28,6 %	2/7
13	Czechy	27,3 %	3/11
14-15	Litwa	25 %	1/4
	Niemcy		3/12
16	Szwecja	20 %	1/5
17	Francja	18,2 %	2/11
18	Dania	16,7 %	1/6
19	Węgry	14,3 %	1/7

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość zdobytych medali/ Ilość startujących osad
1	Irlandia	100 %	1/1
2	Holandia	71,4 %	5/7
3	Wielka Brytania	66,7 %	4/6
4	Rumunia	60 %	3/5
5	Szwecja	50 %	1/2
6-7	Niemcy	40 %	2/5
	Polska		2/5
8-9	Białoruś	33,3 %	1/3
	Szwajcaria		1/3
10-12	Czechy	25 %	1/4
	Dania		1/4
	Rosja		1/4
13	Włochy	20 %	1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość zdobytych medali/ Ilość startujących osad
1-2	Irlandia	100 %	2/2
	Belgia		1/1
3	Włochy	70 %	7/10
4	Polska	60 %	3/5
5	Rosja	50 %	3/6
6	Szwajcaria	40 %	2/5
7-8	Chorwacja	33,3 %	1/3
	Serbia		1/3
9-10	Czechy	28,6 %	2/7
	Francja		2/7
11-12	Białoruś	25 %	1/4
	Litwa		1/4
13	Rumunia	20 %	1/5
14-15	Holandia	16,7 %	1/6
	Węgry		1/6
16	Niemcy	14,3 %	1/7

- Dobry występ polskiej reprezentacji pokazują także tabele ze skutecznością medalową. Na ich czele znalazły się wprawdzie małe reprezentacje Irlandii i Belgii, których wszystkie startujące załogi zdobyły medale, ale wśród tych, które zgłosiły do mistrzostw swoje osady, w co najmniej połowie rozgrywanych konkurencji prym wiodą także Włosi, Polacy i Holendrzy.
- W konkurencjach męskich bardzo słabą skuteczność wykazała Wielka Brytania, której żadna osada nie zdobyła medalu i Niemcy, dla których zdobyła tylko ósemka, a przecież do mistrzostw zgłosili aż siedem osad.
- Włosi w Racicach mieli bardzo mocną reprezentację męską, ale z drugiej strony brakuje im do pełnej satysfakcji kilku mocniejszych osad kobiecych.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia, Włochy	6
3	Polska	5
4-5	Rumunia Wielka Brytania	4
6	Niemcy	3
7-10	Białoruś	2
	Czechy	
	Francja	
	Rosja	
11-16	Chorwacja	1
	Dania	
	Irlandia	
	Litwa	
	Serbia	
	Szwajcaria	

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE**

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	5
2	Wielka Brytania	4
3	Rumunia	3
4-5	Niemcy Polska	2
6-10	Białoruś	1
	Czechy	
	Dania	
	Rosja	
	Włochy	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	5
2	Polska	3
3	Francja	2
4-14	Białoruś	1
	Chorwacja	
	Czechy	
	Holandia	
	Irlandia	
	Litwa	
	Niemcy	
	Rosja	
	Rumunia	
	Serbia	
	Szwajcaria	

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość zdobytych medali/ Ilość startujących osad
1	Irlandia	100 %	1/1
2	Polska	62,5 %	5/8
3	Włochy	54,5 %	6/11
4-5	Holandia	50 %	6/12
	Chorwacja		1/2
6	Rumunia	40 %	4/10
7-8	Wielka Brytania	33,3 %	4/12
	Serbia		1/3
9-10	Białoruś	28,6 %	2/7
	Rosja		2/7
11-12	Czechy	25 %	2/8
	Litwa		1/4
13	Niemcy	27,3 %	3/11
14	Francja	22,2 %	2/9
15	Dania	20 %	1/5
16	Szwajcaria	16,7 %	1/6

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość zdobytych medali/ Ilość startujących osad
1	Holandia	83,3 %	5/6
2	Wielka Brytania	66,7 %	4/6
3	Rumunia	60 %	3/5
4-5	Niemcy	50 %	2/4
	Polska		2/4
6-9	Białoruś	33,3 %	1/3
	Czechy		1/3
	Dania		1/3
	Rosja		1/3
10	Włochy	25 %	1/4

MĘŻCZYŹN

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość zdobytych medali/ Ilość startujących osad
1	Irlandia	100 %	1/1
2	Polska	75 %	3/4
3	Włochy	71,4 %	5/7
4	Chorwacja	50 %	1/2
5	Francja	40 %	2/5
6	Serbia	33,3 %	1/3
7-10	Litwa	25 %	1/4
	Białoruś		1/4
	Rosja		1/4
	Szwajcaria		1/4
11-12	Czechy	20 %	1/5
	Rumunia		1/5
13	Holandia	16,7 %	1/6
14	Niemcy	14,3 %	1/7

Świetnie wypadła polska reprezentacja w konkurencjach olimpijskich, a przecież to właśnie postawa w nich jest najważniejsza. Przygotowanie osad do kolejnych igrzysk jest celem strategicznym każdego czteroletniego cyklu. Polska zajęła drugie miejsca we wszystkich zestawieniach. Ogólnym oraz w rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie, a także skuteczności medalowej, gdzie ustępujemy maleńkiej reprezentacji Irlandii. Tym razem jedynie w skuteczności medalowej w konkurencjach kobiecych zanotowaliśmy czwartą pozycję z 50% skutecznością. Wyższą miały tylko Holenderki, Brytyjki i Rumunki.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Irlandia	2
	Rosja	
	Szwajcaria	
	Włochy	
5-8	Belgia	1
	Czechy	
	Szwecja	
	Węgry	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Irlandia	1
	Szwajcaria	
	Szwecja	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Rosja	2
	Włochy	
3-7	Belgia	1
	Czechy	
	Irlandia	
	Szwajcaria	
	Węgry	

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość zdobytych medali/ Ilość startujących osad
1-3	Irlandia	100 %	2/2
	Szwajcaria		2/2
	Belgia		1/1
4	Rosja	66,7 %	2/3
5-6	Włochy	50 %	2/4
	Szwecja		1/2
7-8	Czechy	33,3 %	1/3
	Węgry		1/3

KOBIETY

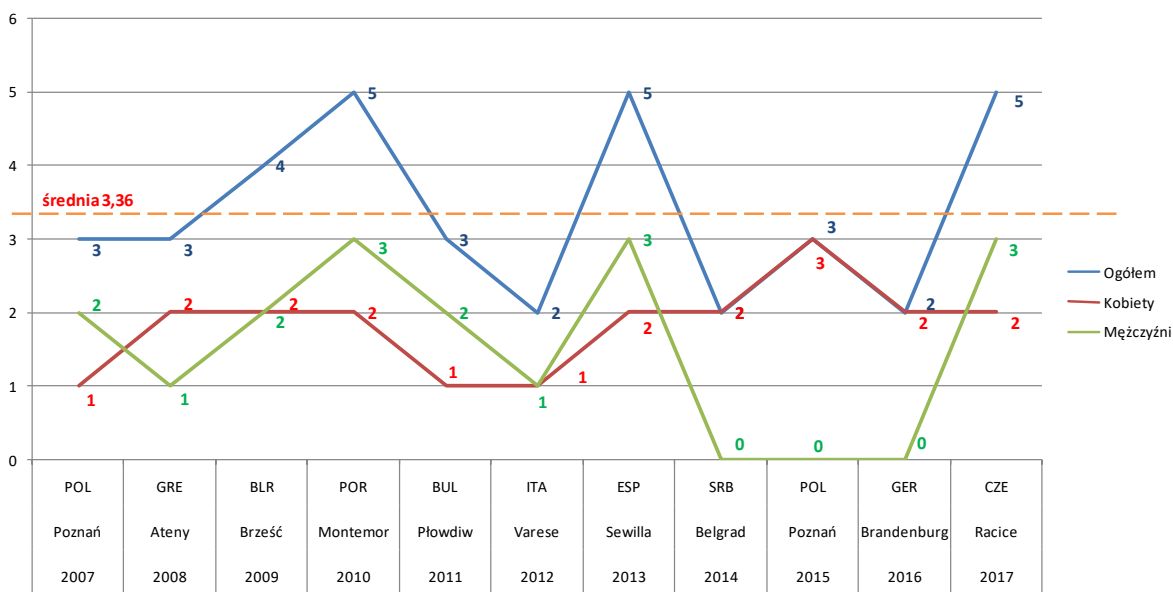
Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość zdobytych medali/ Ilość startujących osad
1-3	Irlandia	100 %	1/1
	Szwajcaria		1/1
	Szwecja		1/1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość zdobytych medali/ Ilość startujących osad
1-4	Rosja	100 %	2/2
	Irlandia		1/1
	Belgia		1/1
	Szwajcaria		1/1
5	Włochy	66,7 %	2/3
6-7	Czechy	50 %	1/2
	Węgry		1/2

- W czterech rozegranych konkurencjach nieolimpijskich dwanaście medali zdobyło dziewięć federacji. Tylko Irlandia i Szwajcaria zdobyła po dwa medale i dla tych państw oraz Belgii była to 100% skuteczność medalowa.
- Zdziwienie wywołuje brak wśród medalistów osad przede wszystkim Wielkiej Brytanii i Niemiec.

ILOŚĆ MEDALI ZDOBYWANYCH PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI W MISTRZOSTWACH EUROPY W LATACH 2007-2017

- Tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów były jednym z trzech najlepszych występów polskiej reprezentacji wioślarskiej w ostatnim dziesięcioleciu po 2010 roku, gdzie dla wielu osad naszej reprezentacji były one imprezą główną sezonu oraz po 2013 roku. We wszystkich tych startach Polska zdobywała identyczną ilość medali i to zarówno ogólnie jak i w rozbiciu na konkurencje kobiet i mężczyzn.
- Jak widać tak osady męskie jak i kobiece w naszej reprezentacji nigdy nie zdobyły więcej niż trzy medale w Mistrzostwach Europy Seniorów.
- Żeńska część naszej reprezentacji zawsze zdobywała przynajmniej jeden medal, natomiast w konkurencjach męskich raz przydarzyła się „wpadka” i to na własnym torze, przed własną publicznością w Poznaniu gdzie nasi zawodnicy nie zdobyli żadnego medalu.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	3 – 1 – 4
2	Rumunia	3 – 1 – 0
3-4	Czechy Niemcy	2 – 0 – 1
5	Polska	1 – 4 – 0
6	Irlandia	1 – 2 – 0
7	Rosja	1 – 1 – 2
8	Francja	1 – 1 – 0
9	Wielka Brytania	1 – 0 – 3
10	Szwajcaria	1 – 0 – 2
11-12	Litwa Szwecja	1 – 0 – 0
13	Holandia	0 – 4 – 2
14	Białoruś	0 – 1 – 1
15-17	Chorwacja Dania Węgry	0 – 1 – 0
18-19	Belgia Serbia	0 – 0 – 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	3 – 0 – 0
2	Polska	1 – 1 – 0
3	Wielka Brytania	1 – 0 – 3
4	Niemcy	1 – 1 – 0
5-6	Czechy Szwecja	1 – 0 – 0
7	Holandia	0 – 4 – 1
8-10	Irlandia Białoruś Dania	0 – 1 – 0
11-13	Włochy Rosja Szwajcaria	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	3 – 1 – 3
2	Rosja	1 – 1 – 1
3	Irlandia	1 – 1 – 0
4	Francja	1 – 1 – 0
5-6	Czechy Szwajcaria	1 – 0 – 1
7-8	Litwa Niemcy	1 – 0 – 0
9	Polska	0 – 3 – 0
10-12	Chorwacja Rumunia Węgry	0 – 1 – 0
13-16	Belgia Białoruś Holandia Serbia	0 – 0 – 1

- Miejsce w klasyfikacji medalowej zawsze uzależnione jest przede wszystkim od ilości złotych medali. Tak więc federacje które mają nawet łącznie mniej medali, mają medal złoty są w niej zawsze wyżej. Dlatego właśnie Polska z pięcioma medalami, ale tylko z jednym złotym zajmuje piąte miejsce. Na czele tej klasyfikacji znaleźli się Włosi i Rumuni z trzema medalami złotymi.
- Wg tej zasady w konkurencjach kobiecych Polska zajęła drugie miejsce, a w męskich dopiero dziewiąte.
- W konkurencjach olimpijskich nasza reprezentacja zajęła te same pozycje w klasyfikacji ogólnej i w konkurencjach kobiecych, ale wyższą o dwa miejsca w konkurencjach męskich. Z przed naszej reprezentacji wypadli Irlandczycy i Szwajcarzy.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	3 – 1 – 0
2	Włochy	3 – 0 – 3
3	Niemcy	2 – 0 – 1
4	Czechy	2 – 0 – 0
5	Polska	1 – 4 – 0
6	Francja	1 – 1 – 0
7	Wielka Brytania	1 – 0 – 3
8	Litwa	1 – 0 – 0
9	Holandia	0 – 4 – 2
10	Białoruś	0 – 1 – 1
11-13	Irlandia	0 – 1 – 0
	Chorwacja	
	Dania	
14	Rosja	0 – 0 – 2
15-16	Szwajcaria	0 – 0 – 1
	Serbia	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	3 – 0 – 0
2	Polska	1 – 1 – 0
3	Wielka Brytania	1 – 0 – 3
4	Niemcy	1 – 0 – 1
5	Czechy	1 – 0 – 0
6	Holandia	0 – 4 – 1
7-8	Białoruś	0 – 1 – 0
	Dania	
9-10	Włochy	0 – 0 – 1
	Rosja	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	3 – 0 – 2
2	Francja	1 – 1 – 0
3-5	Czechy	1 – 0 – 0
	Litwa	
	Niemcy	
6	Polska	0 – 3 – 0
7-9	Chorwacja	0 – 1 – 0
	Irlandia	
	Rumunia	
10-14	Białoruś	0 – 0 – 1
	Holandia	
	Rosja	
	Szwajcaria	
	Serbia	

To właśnie Irlandia i Szwajcaria znalazły się na czele klasyfikacji medalowych w konkurencjach nieolimpijskich, które zdobyły jako jedyne po dwa medale. Pozostałe federacje w tej klasyfikacji zdobyły po jednym medalu. Brak w tej klasyfikacji polskiej reprezentacji, która miała w nich jedyne skifistkę i skifistę wagi lekkiej.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1-2	Irlandia	1 – 1 – 0
	Rosja	
3	Szwajcaria	1 – 0 – 1
4	Szwecja	1 – 0 – 0
5	Włochy	0 – 1 – 1
6	Węgry	0 – 1 – 0
7-8	Belgia	0 – 0 – 1
	Czechy	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Szwecja	1 – 0 – 0
2	Irlandia	0 – 1 – 0
3	Szwajcaria	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rosja	1 – 1 – 0
2-3	Irlandia	1 – 0 – 0
	Szwajcaria	
4	Włochy	0 – 1 – 1
5	Węgry	0 – 1 – 0
6-7	Belgia	0 – 0 – 1
	Czechy	

Każdorazowo wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy.

W każdej konkurencji jest do zdobycia łącznie 37 punktów, co daje łącznie 666 punktów przy rozgrywaniu tak jak w Racicach 18 konkurencji. W wioślarstwie każda federacja do każdego mistrzostw może zgłosić w każdej konkurencji po jednej osadzie. Tak, więc w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów przy pełnej reprezentacji maksymalnie mogłyby zdobyć 162 punkty.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	79
2	Wielka Brytania	59
3	Polska	55
4	Holandia	51
5	Niemcy	50
6	Rumunia	44
7	Rosja	40
8	Francja	39
9	Czechy	31
10	Białoruś	25
11	Irlandia	23
12	Szwajcaria	22
13	Dania	18
14	Szwecja	13
15	Norwegia	12
16-17	Litwa, Węgry	11
18-19	Serbia, Turcja	8
20	Chorwacja	7
21	Belgia	6
22	Hiszpania	5
23-25	Bułgaria, Łotwa, Ukraina	4
26-27	Azerbejdżan, Grecja	3
28-29	Estonia, Słowenia	2
30	Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Holandia	36
2-3	Rumunia, Wielka Brytania	34
4-5	Niemcy, Polska	25
6	Włochy	23
7-8	Białoruś, Dania	14
9-10	Rosja, Szwecja	13
11	Francja	12
12	Czechy	9
13	Irlandia	7
14	Szwajcaria	6
15	Łotwa	4
16-17	Hiszpania, Norwegia	3
18-19	Grecja, Ukraina	2

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	56
2	Polska	30
3-4	Francja, Rosja	27
5-6	Niemcy, Wielka Brytania	25
7	Czechy	22
8-9	Irlandia, Szwajcaria	16
10	Holandia	15
11-13	Białoruś, Litwa, Węgry	11
14	Rumunia	10
15	Norwegia	9
16-17	Serbia, Turcja	8
18	Chorwacja	7
19	Belgia	6
20-21	Bułgaria, Dania	4
22	Azerbejdżan	3
23-26	Estonia, Hiszpania, Słowenia, Ukraina	2
27-28	Grecja, Słowacja	1

- Na czele punktacji drużynowej tegorocznych Mistrzostw Europy znaleźli się Włosi przed Brytyjczykami i Polską.

- Nasza reprezentacja również w rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie znajduje się w czołówkach klasyfikacji. Czwarte miejsce, wspólnie z Niemkami wśród kobiet i drugie miejsce wśród mężczyzn to jedne z najlepszych drużynowych miejsc polskiej reprezentacji.
- Łącznie punkty zdobywały osady trzydziestu z 35 startujących federacji, co stanowi 86%. 82.6% w konkurencjach kobiecych i 82.35% w męskich spośród państw, które miały w nich swoje załogi. Te fakt świadczy o bardzo wyrównanym poziomie rywalizacji.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	59
2	Wielka Brytania	54
3-4	Holandia, Polska	51
5	Niemcy	47
6	Rumunia	44
7	Francja	39
8-9	Białoruś, Czechy	25
10	Rosja	19
11	Dania	12
12	Litwa	11
13	Serbia	8
14-17	Chorwacja, Irlandia, Norwegia, Szwajcaria	7
18	Hiszpania	5
19-21	Bułgaria, Szwecja, Ukraina	4
22-24	Azerbejdżan, Grecja, Łotwa	3
25	Estonia	2

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	36
2-3	Rumunia, Wielka Brytania	34
4	Polska	25
5	Niemcy	22
6	Włochy	19
7	Białoruś	14
8-9	Dania, Francja	12
10	Czechy	9
11	Rosja	8
12	Szwecja	4
13-15	Hiszpania, Łotwa, Norwegia	3
16-17	Grecja, Ukraina	2

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	40
2	Francja	27
3	Polska	26
4	Niemcy	25
5	Wielka Brytania	20
6	Czechy	16
7	Holandia	15
8-10	Białoruś, Litwa, Rosja	11
11	Rumunia	10
12	Serbia	8
13-15	Chorwacja, Irlandia, Szwajcaria	7
16-18	Bułgaria, Norwegia, Węgry	4
19	Azerbejdżan	3
20-22	Estonia, Hiszpania, Ukraina	2
23	Grecja	1

W konkurencjach olimpijskich liderami są także Włosi w klasyfikacji ogólnej i wśród mężczyzn, natomiast Wielka Brytania wśród kobiet. Polska we wszystkich tabelach znajduje się na trzeciej pozycji wyprzedzając bezpośrednio w każdej z nich jeszcze nie tak dawno wydawałoby się niedoścignionych dla nas Niemców.

Poniżej zestawiono miejsca naszej reprezentacji ogółem oraz kobiet i mężczyzn w Mistrzostwach Europy Seniorów od 2007 roku, czyli od wznowienia ich rozgrywania po 34 letniej przerwie. Jak widać lepsze miejsca drużynowo zajmowaliśmy tylko dwukrotnie. W pierwszych w 2007 roku, ale tam należy pamiętać była stosunkowo mała frekwencja, a niektóre czołowe europejskie federacje w ogóle nie wystartowały, oraz w Portugalii w 2010 roku, kiedy to ze względu na miejsce i termin rozgrywania Mistrzostw Świata w Nowej Zelandii większość naszej reprezentacji traktowała te Mistrzostwa Europy jako imprezę główną kończącą sezon.

**MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI KONKURENCJI OLIMPIJSKICH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2017**

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	I	4	1
2008 Ateny	III-IV	3	6
2009 Brześć	IV	6	4
2010 Montemor	II	2-3	2
2011 Płowdiw	III-IV	7	2
2012 Varese	IV-V	6-7	4
2013 Sewilla	IV	4	5
2014 Belgrad	IV	4-5	8-9
2015 Poznań	V	4	11
2016 Brandenburg	VI	5	10
2017 Racice	III	3-4	3

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Rosja	21
2	Włochy	20
3	Irlandia	16
4	Szwajcaria	15
5	Węgry	11
6	Szwecja	9
7	Turcja	8
8-10	Belgia, Czechy, Dania	6
11-12	Norwegia, Wielka Brytania	5
13	Polska	4
14	Niemcy	3
15	Słowenia	2
16-17	Łotwa, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Szwecja	9
2	Irlandia	7
3	Szwajcaria	6
4	Rosja	5
5	Włochy	4
6	Niemcy	3
7	Dania	2
8	Łotwa	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Rosja, Włochy	16
3	Węgry	11
4-5	Irlandia, Szwajcaria	9
6	Turcja	8
7-8	Belgia, Czechy	6
9-10	Norwegia, Wielka Brytania	5
11-12	Dania, Polska	4
13	Słowenia	2
14	Słowacja	1

W konkurencjach nieolimpijskich podobnie jak w klasyfikacji medalowej punktację drużynową wygrali Włosi przed Irlandczykami i Szwajcarami. Łącznie punkty zdobyło 72% federacji mających swoje załogi w tych konkurencjach. 71.4% w konkurencjach kobiecych i 65% wśród mężczyzn. Nasza reprezentacja zdobyła w nich tylko cztery punkty za piąte miejsce skifisty wagi lekkiej.

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W RACICACH

Tegoroczne Mistrzostwa Europy Juniorów rozegrano w czeskich Racicach oddalonych 60 km od stolicy Czech - Pragi. Tor regatowy w Racicach został wybudowany w 1986 roku na terenie kopalni żwiru w sąsiedztwie rzeki Łaby. Tor spełnia wszystkie normy Światowej Federacji Wioślarskiej FISA. Posiada prostokątny akwen główny o szerokości 130 metrów i długości 2500 metrów oraz oddzielny kanał dopływowy od pomostów usytuowanych na końcu akwenu za metą do pomostów startowych. Posiada także trybuny dla widzów na 5000 miejsc oraz dość ubogie zaplecze socjalne dla regat (szatnie, prysznic, toalety). Pomieszczenia do wypoczynku dla zawodników, do rozgrzewki na ergometrach zaimplementowane zostały w hangarach na łdzie wioślarskie, a pomieszczenie dla cateringu w dużym hangarze magazynowym.

Na tym akwenu swoje centrum treningowe ma czeska reprezentacja wioślarska. Dla ich potrzeb zbudowano mały hotelik o nazwie „Skiř” oraz ostatnio dobudowano hotel sportowy w miejsce starych, wysłużonych baraków za hangarami.

Pierwszymi rozegranymi na tym torze regatami rangi mistrzowskiej były Mistrzostwa Świata Juniorów w 1986 roku. Od tego czasu rozegrano tam już wszystkie zawody mistrzowskie FISA.

- 1993 roku - Mistrzostwa Świata Seniorów
- 2009 roku - Młodzieżowe Mistrzostwa Świata
- 2011 roku - Mistrzostwa Świata Juniorów
- 2015 roku – Mistrzostwa Europy Juniorów

a w przyszłym roku na tym samym torze rozegrane zostaną kolejne Mistrzostwa Świata Juniorów.

W trakcie tegorocznych Mistrzostw Europy panowała słoneczna pogoda. Wiał przeciwny wiatr o zmiennym kierunku i zmiennym natężeniu. Niestety wiejący w trakcie finałów przeciwny wiatr po skosie od strony kanału opływowego stwarzał warunki nierównej walki w torze.

Polska reprezentacja po zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz do Racic udała się autokarem we wtorek, trzy dni przed rozpoczęciem mistrzostw, a po rannym treningu i wcześniejszym obiedzie.

Zamieszkała w Pradze w hotelu Pyramida. Pełne wyżywienie zostało zapewnione w restauracji hotelowej w systemie szwedzkiego stołu. Niestety ogromnym mankamentem był transport pomiędzy torem, a hotelem. Głównym powodem był remont autostrady i tworzące się z tego powodu „korki”. Autokary zapewnione przez organizatorów nie nadążały za wewnętrznym rozkładem jazdy, a w związku z tym kilkakrotnie awaryjnie musieliśmy uruchamiać własny autokar.

Bezpośrednio po zakończeniu finałów nasza reprezentacja autokarem udała się w drogę powrotną do kraju.

Mistrzostwa były rozgrywane wg systemu eliminacyjnego Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewidzianego również dla Pucharów Świata, który przewiduje:

- Pierwszy dzień - eliminacje i repasaże dla konkurencji w których zgłoszono ponad 12 osad
- Drugi dzień - pozostałe repasaże i półfinały dla konkurencji gdzie było ponad 12 osad, tzw. wyścigi o tory w konkurencjach gdzie zgłoszonych osad było poniżej siedmiu oraz finały C.
- Trzeci dzień - Finały A i B.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W RACICACH

W czasie rozgrywania Mistrzostw Europy Seniorów zabrakło warunków atmosferycznych do osiągnięcia rekordowych rezultatów. Przeważnie wiał przeciwny wiatr po przekątnej od strony wyspy pomiędzy kanałem opływowym, a torem. Stąd też nie poprawiono w żadnej konkurencji najlepszego światowego rezultatu, a większość najlepszych rezultatów poszczególnych konkurencji osiągnięto w finałach.

Poniżej w tabelach dokonano zestawienia najlepszych światowych rezultatów osiągniętych dotychczas w poszczególnych konkurencjach. Należy zaznaczyć, że w wioślarstwie najlepsze światowe czasy notowane są jedynie w trakcie Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostw Świata i Europy oraz Pucharów Świata.

Do nich dostawiono najlepsze rezultaty osiągnięte w tegorocznych Mistrzostwach Europy, na jakim etapie i kto je osiągnął. Podobnie w przypadku złotych medalistów oraz odpowiednie wyniki polskich osad startujących w Racicach.

Najstarszym rekordowym rezultatem ciągle jest trzynastoletni rezultat Mistrzyni Olimpijskiej z Pekinu w skifie Bułgarki Rumyany Neykovej, osiągnięty w 2002 roku.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Europy w Racicach do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
1	M2x	8.03	1	LM1x	8.35
2	M8+	8.68	2	LM2-	9.43
3	W2-	9.92	3	LW1x	11.78
4	LW2x	10.86	4	LM4-	24.93
8	M4-	13.79			
9	M2-	14.08			
10	M1x	14.78			
11	W4x	17.24			
12	W2x	19.44			
13	W1x	26.52			
14	W4-	37.28			

- Najbardziej zbliżonym rezultatem do najlepszego światowego czasu w swojej konkurencji osiągnięto w męskiej dwójce podwójnej, męskiej ósemce i dwójce podwójnej kobiet oraz w konkurencjach nieolimpijskich w jedynce wagi lekkiej mężczyzn .
- Zdecydowanie najśłabszym rezultatem, czyli najbardziej odległym od rekordowego był najlepszy czas uzyskany w żeńskiej czwórce bez sterniczki, wspomnianej jedynce kobiet oraz nieolimpijskiej obecnie konkurencji męskiej czwórce bez sternika wagi lekkiej.
- Na przykładzie tej właśnie konkurencji, a przypominając jeszcze lata przed Igrzyskami Olimpijskimi w Atlancie, widać jak spada natychmiast poziom sportowy konkurencji, która wypada z programu olimpijskiego. Przecież jeszcze rok, czy dwa lata temu czwórki wagi lekkiej nawiązywały wyrównaną walkę z czwórkami wagi otwartej.
- Różnice najlepszych rezultatów osiągniętych w poszczególnych konkurencjach w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Racicach do rekordowych osiągnięć światowych zamykają się w granicach 29.25 sek.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Racicach do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1-2	LW2x	10.86
	LM1x	10.86
3	M8+	11.56
4	M2x	13.21
5	LM2x	15.16
6	M4x	15.76
7	W2x	20.23
8	W4x	23.42
9	LW1x	25.44
10	W4-	40.96

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Racicach (sek.)		
1	LW2x	0
2	W2x	0.79
3	LM1x	2.51
4	LM2x	2.85
5	M8+	2.88
6	M4x	3.37
7	W4-	3.68
8	M2x	5.18
9	W4x	6.18
10	LW1x	13.66

- Wśród polskich osad startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy najlepszy wynik, czyli najbardziej zbliżony do najlepszego światowego rezultatu osiągnęła żeńska dwójka podwójna wagi lekkiej oraz skifista wagi lekkiej.
- Natomiast zdecydowanie najbardziej odległy rezultat uzyskała czwórka bez sterniczki kobiet.
- Na czele rankingu wg różnicy swojego najlepszego rezultatu uzyskanego do najlepszego rezultatu danej konkurencji w Racicach z polskich osad znalazła się dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet, gdyż to ona go uzyskała. Niespodziewanie na drugim miejscu znalazła się dwójka podwójna kobiet wagi otwartej i tym bardziej szkoda, że jednej z zawodniczek zabrakło niezbędnej cierpliwości do dalszej kontynuacji przygotowań do Mistrzostw Świata.
- Na końcu tego samego zestawienia znalazła się nasza skifistka wagi lekkiej, co było sporą niespodzianką, gdyż trzy tygodnie wcześniej w Pucharze Świata w Belgradzie zdobyła brązowy medal.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły Mistrzów Świata o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	W1x	0.69	1	W1x	1.56	1	M4x	4.76	1	M2-	7.99
2	M2x	1.18	2	M4-	2.34	2	M4-	5.45	2	M4x	8.54
3	W2x	1.49	3	W4x	2.46	3	M8+	6.26	3	M8+	8.72
4-	M4-	1.55	4	LM2x	2.69	4	W2x	6.44	4	LW2x	8.75
5	W4x	1.55									
6	M1x	1.89	5	M8+	3.02	5	LW2x	6.88	5	W4x	9.48
7	LM2x	2.39	6	W2x	3.04	6	W4x	7.84	6	W2x	10.55
8	W8+	2.51	7	M2x	3.24	7	M2-	7.88	7	M4-	11.67
9	M8+	2.88	8	LW2x	4.47	8	LM2x	8.56	8	M2x	12.54
10	M4x	3.37	9	M4x	4.48	9	M2x	10.71	9	LM2x	13.44
11	M2-	3.38	10	M1x	4.86	10	W1x	10.82	10	W1x	16.10
12	W4-	3.68	11	M2-	5.10	11	M1x	13.83	11	M1x	21.01
13	W2-	3.83	12	W8+	5.70	12	W2-	20.72	12	W2-	23.48
14	LW2x	4.01	13	W2-	6.12	13	W8+	24.62			
			14	W4-	7.59						

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	LM1x	0.13	1	LM1x	0.19	1	LM1x	5.32	1	LW1x	9.99
2	LM4-	0.14	2	LM2-	2.55	2	LW1x	9.76	2	LM1x	12.52
3	LW1x	1.76	3	LW1x	3.70	3	LM2-	12.02	3	LM2-	14.18
4	LM2-	2.40	4	LM4-	6.65	4	LM4-	16.87			

- Najbardziej wyrównaną walkę o złoty medal stoczono w jedynce wagi lekkiej mężczyzn, czwórkach bez sternika wagi lekkiej mężczyzn oraz jedynce kobiet wagi otwartej. Z drugiej strony najwyższą przewagę nad V-ce Mistrzyniami Europy w swojej konkurencji uzyskały Polki w dwójce podwójnej wagi lekkiej kobiet.
- Najbardziej wyrównana walka o podział medali odbyła się w jedynce wagi lekkiej mężczyzn, a następnie w jedynce kobiet. Z drugiej strony największe różnice czasu pomiędzy trzema medalistami były w czwórkach bez sterniczki i kolejno czwórkach bez sternika wagi lekkiej mężczyzn. Powodem tych różnic mógł być fakt, że w obu konkurencjach na starcie stanęło odpowiednio cztery i pięć osad.
- Natomiast najbardziej wyrównaną walkę w finale stoczono w męskiej dwójce bez sternika i czwórce podwójnej, a największa różnica czasu pomiędzy pierwszą, a ostatnią osadą w finale była w żeńskich ósemkach i dwójkach bez sterniczki.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

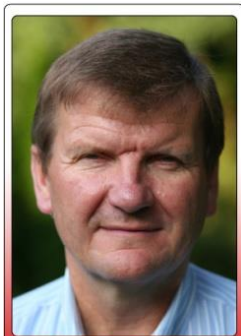
Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
W1x	7:07.71	2002 Sevilla	BUL Neykova	7:34.23 Finał A	GBR	--	GBR	7:34.23	--
M1x	6:33.35	2009 Poznań	NZL Drysdale	6:48.13 Finał A	CZE	--	CZE	6:48.13	--
W2-	6:50.61	2014 Amsterdam	GBR Glover/Stanning	7:00.53 Finał A	ROU	--	ROU	7:00.55	--
M2-	6:08.50	2012 Londyn	NZL Murray/Bond	6:22.58 Finał A	ITA	--	ITA	6:22.58	--
W2x	6:37.31	2014 Amsterdam	AUS Kehoe/Aldersey	6:56.75 Repasaż	CZE	6:57.54 Repasaż	CZE	7:04.75	7:11.19 Finał A
M2x	5:59.72	2014 Amsterdam	CRO Sinkovic/Sinkovic	6:07.75 Półfinał	BLR	6:12.93 Półfinał	ITA	6:20.92	6:22.10 Finał A
M4-	5:37.86	2012 Lucerna	GBR Gregor/Reed/James/Triggs Hodge	5:51.65 Półfinał	ITA	--	ITA	5:54.52	--
LW2x	6:47.69	2016 Poznań	NED Paulis/Head	6:58.55 Finał A	POL	6:58.55 Finał A	POL	6:58.55	6:58.55 Finał A
LM2x	6:05.36	2014 Amsterdam	RSA Smith/Thompson	6:17.67 Finał A	FRA	6:20.52 Finał A	FRA	6:17.67	6:20.52 Finał A
W4-	6:14.36	2014 Amsterdam	NZL Pratt/Bevan/Prendergast/Gowler	6:51.64 Finał A	ROU	6:55.32 Finał A	ROU	6:51.64	6:55.32 Finał A
W4x	6:06.84	2014 Amsterdam	GER Schmidla/Thiele/Baer/Lier	6:24.08 Finał A	GER	6:30.26 Finał A	GER	6:24.08	6:30.26 Finał A
M4x	5:32.26	2014 Amsterdam	UKR Mikhay/Morozov/Dovgtko/Nadtoko	5:44.65 Finał A	LTU	5:48.02 Finał A	LTU	5:44.65	5:48.02 Finał A
W8 +	5:54.16	2013 Lucerna	USA	6:06.83 Test Race	ROU	--	ROU	6:10.35	--
M8 +	5:19.35	2012 Lucerna	Kanada	5:28.03 Finał A	GER	5:30.91 Finał A	GER	5:28.03	5:30.91 Finał A

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
LW1x	7:24.46	2015 Varese	NZL McBride	7:36.24 Finał A	SWE	7:49.90 Przedbieg	SWE	7:36.24	7:54.40 Finał B
LM1x	6:43.37	2014 Amsterdam	ITA Miani	6:51.72 Finał A	SUI	6:54.23 Półfinał	SUI	6:51.72	6:57.04 Finał A
LM2-	6:22.91	2014 Amsterdam	SUI Niepmann/Tramer	6:32.34 Finał A	IRL	--	IRL	6:32.34	--
LM4-	5:43.16	2014 Amsterdam	DEN Winther/Barsoe/Joergensen/Larsen	6:08.09 Finał	RUS	--	RUS	6:08.09	--

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

Robert Zaborski

Sekretarz Generalny

Jolanta Chwalbińska

Lekarz

Dominik Grzyb

Fizjoterapeuta

Rafał Kuczera

Fizjoterapeuta

Wojciech Pietraszkiewicz

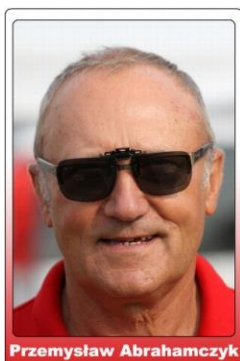
Fizjoterapeuta

Łukasz Ryder

Fizjoterapeuta

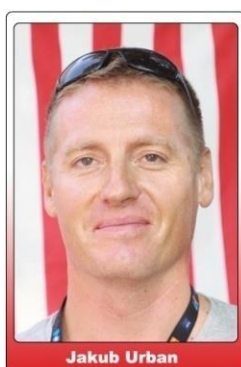
Trener LW1x i LW2x

Trener LM1x i LM2x

Trener M8+ i M2-

Trener W2x, W4x i W4-

Trener M2x i M4x

Trener asystent
przy grupie kobiet wagi otwartej

Trener asystent
przy wioślach krótkich mężczyzn

I. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIEC LW2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Mikołajczak Martyna	1991	Lotto Bydgoscia
Deresz Weronika	1985	WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski – Lotto Bydgoscia
Danuta Kotwińska – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

W tej konkurencji w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorek w Racicach wystartowało 11 osad.

Przy takiej ilości zgłoszeń rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwyciężczynie awansowały bezpośrednio do finałów, a następnie dwa repasaże, z których po dwie dwójki uzupełniały sześciu-osadowy finał A walczących o medale. Pozostałe załogi walczyły w finale B o podział miejsc VII-XI. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy startowało 13 dwójek. W obu mistrzostwach swoje osady miały federacje Czech, Danii, Wielkiej Brytanii, Niemiec, Holandii, Polski, Rumunii i Szwajcarii. Jedynie czeska dwójka to całkiem nowe zestawienie zawodniczek, a wszystkie pozostałe państwa wymieniły po jednej zawodnicze. W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Europy na starcie zabrakło dwójek z Irlandii, Mołdawii, Rosji, Szwecji i Ukrainy. Doszły za to osady Francji, Grecji i Włoch. Ze startujących w Racicach osad najwyższe miejsce w Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro zajęły Holenderki. Wprawdzie z jedną zmianą osobową, ale zdobyły tam złoty medal. Kolejne były Polki na siódmym miejscu, za to w tym samym zestawieniu osobowym. Dalej w Rio były Rumunki (VIII miejsce), Dunki (IX miejsce), Niemki (XI miejsce), Włoszki (XIII miejsce), Brytyjki (XIV miejsce).

Polki wystartowały w Racicach trzykrotnie – w przedbiegu, repasażu i w finale. Przedbieg okazał się dla naszych zawodniczek wręcz tragicznym. Nie nawiązały w nim od startu do mety praktycznie walki o bezpośredni awans. Najprawdopodobniej było to wynikiem słabej dyspozycji psychicznej zawodniczek przed pierwszym startem. Nawiązywały walkę jedynie z przedostatnią w stawce dwójką Greczynek, aby na mecie zająć bezapelacyjnie ostatnie miejsce z najstarszym rezultatem. A przegrana 49,95 sek. do

zwycięskich w tym wyścigu Francuzek była wynikiem całkowitego wypuszczenia ostatniej pięćsetki.

Kolejny wyścig repasażowy był całkowicie odmienny od tego poprzedniego, tym bardziej, że była to ostateczna walka o finał Mistrzostw Europy. Nasze zawodniczki od startu toczyły wyrównaną walkę z utytułowanymi Brytyjkami. Bo przecież wiośluje w niej mistrzyni olimpijska z Londynu, mistrzyni Europy i wicemistrzyni świata w 2015 roku w tej konkurencji – Catherine Copeland oraz mistrzyni świata w czwórce podwójnej wagi lekkiej z ubiegłego roku Emily Craig. Polki uległy ostatecznie Brytyjkom o 2.11 sek., ale kolejne na mecie Greczynki przegrały z naszą dwójką już 7.07 sek. Polki uzyskały dopiero czwarty rezultat wśród czterech awansujących do finału osad z dwóch repasaży.

Z uwagi na powyższe kłopoty jakże podwójnie radosny był finał A i walka o tytuł Mistrza Europy. Nasze zawodniczki jakby doznały metamorfozy. Jedynie do półmetka ustępowały nieznacznie zwyciężczyniom „polskiego” przedbiegu – Francuzkom. Jednak w drugiej części dystansu, wykorzystując przy tym sprzyjający tego dnia startującym szósty tor, dominowały zdecydowanie, osiągając na mecie przewagę aż 4.01 sek. nad Holandią i 4.47 sek. nad Wielką Brytanią. A prowadzące do półmetka Francuzki całkowicie opadły z sił, zajmując dopiero piąte miejsce ze stratą 6.88 sek. do naszych zawodniczek.

Złoty medal polskiej dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet po trzech medalach brązowych w poprzednim cyklu olimpijskim (w 2013, 2015 i 2016 roku) jest sygnałem ich pewnego postępu w hierarchii tej konkurencji. Załoga wypełniła także w maksymalnym wymiarze założenia wynikowe sprzed mistrzostw Europy. Obecnie obu zawodniczkom potrzeba przede wszystkim wewnętrznego spokoju oraz w przygotowaniach, bo do mistrzostw świata pozostała bagatela, aż cztery miesiące.

Prognoza miejsca: I-III miejsce
Osiągnięty wynik: złoty medal

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Wierzbowska Anna	1990	Lotto Bydgoscia
Wierzbowska Maria	1995	Lotto Bydgoscia
Ciaciuch Monika	1992	Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna	1992	Lotto Bydgoscia

Trener klubowy:

Michał Kozłowski

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban i Michał Kozłowski

Czwórka bez sterniczki kobiet, decyzją Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, od Igrzysk 2020 roku w Tokio będzie rozgrywana w ramach programu olimpijskiego. Nie jest całkiem nową konkurencją olimpijską, bo została, wprawdzie jedyny raz, rozegrana podczas Igrzysk Olimpijskich 1992 roku w Barcelonie. Wioślarskie konkurencje żeńskie istnieją w programie Igrzysk od Igrzysk 1976 roku w Montrealu. W Igrzyskach 1976-1988 rozgrywana była czwórka ze sterniczką. W programie Igrzysk w Barcelonie zamieniono czwórkę ze sterniczką na czwórkę bez sterniczki, a następnie od 1996 roku w ogóle wycofano tą konkurencję.

W Igrzyskach w Barcelonie startowało dziewięć czwórek, a złoty medal zdobyły Kanadyjki. Jednak czwórka bez sterniczki kobiet cały czas była rozgrywana w ramach Mistrzostw Świata i aktualnymi Mistrzyniami Świata z ubiegłego roku są Brytyjki.

W Mistrzostwach Europy ta konkurencja rozegrana została po raz pierwszy. Polskę reprezentowały doświadczone już zawodniczki, bo trzy uczestniczki Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro, w tym jedna medalistka w czwórce podwójnej.

Postanowiono spróbować zbudować osadę w tej konkurencji na miarę finału olimpijskiego w oparciu o zdecydowanie najlepszą obecnie polską dwójkę bez sterniczki siostr Wierzbowskich, które swój start na Igrzyskach Olimpijskich zakończyły na dziesiątym miejscu, co nikogo, ani zawodniczek, ani trenera, ani Związku nie zadowalało. Do siostr dołączyła szlakowa brązowej czwórki podwójnej na Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro – Monika Ciaciuch oraz kilkakrotnie już próbowana w pierwszoplanowych osadach kobiecych – Joanna Dittmann. Swój pierwszy start w tegorocznym Pucharze Świata w Belgradzie osada zakończyła na drugiej pozycji.

Mistrzostwa Europy w Racicach były więc drugim testem dla zbudowanej w tym roku osady. Po umiarkowanie udanym występie w pierwszej edycji Pucharu Świata, główny nacisk w szkoleniu skierowano na utrzymanie dobrego rytmu wiosłowania przez cały dystans i skuteczne wiosłowanie podczas finiszowych metrów. Zastosowano dłuższe odcinki kontrolne i próbę zniwelowania indywidualnych błędów nasilających się podczas zmęczenia.

Podobnie jak trzy tygodnie wcześniej do rywalizacji zgłosiły się cztery czwórki bez sternika. Oprócz polskiej załogi w Mistrzostwach Europy wystartowały Rumunki, Włoszki oraz Holenderki. Te ostatnie w zmienionym składzie w stosunku do poprzednich regat. Taka liczba zgłoszeń była podstawą rozegrania dwóch wyścigów – biegu pokazowego oraz finału A. W pierwszym biegu Polki niestety powtórzyły błędy z poprzednich zawodów i nie potrafiły po szybkim i dobrym początku przejść na ekonomiczne i konsekwentne wiosłowanie. Wykorzystały to Rumunki oraz na końcowych metrach Holenderki, które były słabszą załogą od swoich koleżanek startujących w Pucharze Świata w Belgradzie w tej konkurencji. Polki przegrały z Rumunkami 5 sek. i 0.23 sek. z Holenderkami. Wygrały natomiast z Włoszkami niespełna 2 sek. Bieg został oceniony negatywnie, ponieważ zawody rozpoczęły się dla naszych zawodniczek podobnie jak w Belgradzie. Drugi start wyglądał już dużo lepiej, załoga po raz drugi w tym sezonie potrafiła się przełamać, wyciągnąć wnioski i poprawić kluczowe elementy umożliwiające skuteczne, szybkie wiosłowanie.

W finale zawodniczki uplasowały się na drugiej pozycji, zdobywając srebrny medal. Był to zdecydowanie lepszy wyścig, pomimo przegranej 3.7 sek. z Rumunkami. Cały czas martwi początek regat, dlatego głównym zadaniem dla osady będzie rozpoczęcie kolejnych regat na dobrym poziomie, nie tracąc do rywek w pierwszym biegu.

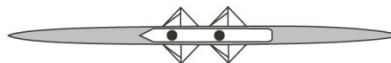
Obiektywnie patrząc, drugi start polskiej osady można ocenić jako dobry, z zaznaczeniem lepszej dyspozycji i skupienia podczas drugiego wyścigu. Były to już drugie zawody z rzędu, podczas których zawodniczki nie radzą sobie dobrze w pierwszym biegu. Na szczęście potrafią wyciągać wnioski i poprawić błędy w ważniejszej, końcowej konfrontacji. Cały czas należy szukać optymalnej pozycji w łodzi dla każdej z zawodniczek oraz szukać i wytonić szlakową na dalszą część sezonu wioślarskiego i przyszłe regaty. Po Mistrzostwach Europy należy także sprawdzić inne ustawienie zawodniczek w łodzi w celu wyeliminowania minimalnego przeciągania się zawodniczek, zwłaszcza w końcowej części rywalizacji.

Czwórka bez sterniczki zdobywając srebrny medal zmieściła się tym samym w prognozie sprzed Mistrzostw Europy. Natomiast pełną obecną wartość osady będzie można ocenić po kolejnych startach w Pucharach Świata w Poznaniu i w Lucernie.

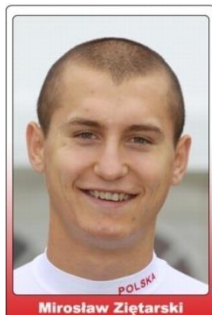
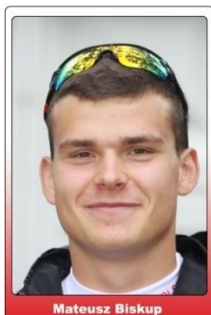
Prognoza miejsca:
Osiągnięty wynik:

I-III miejsce
srebrny medal

III. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Biskup Mateusz	1994	AZS AWFIS Gdańsk
Ziętarski Mirosław	1993	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk
Mariusz Szumański – AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski i Robert Sycz

W tegorocznych Mistrzostwach Europy w Racicach wystartowało 13 męskich dwójek podwójnych. W ubiegłorocznych mistrzostwach w Brandenburgu było ich piętnaście. W związku z taką ilością zgłoszonych osad rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady awansowały bezpośrednio do fazy półfinałowej, a następnie jeden repasaż, w którym startowały cztery dwójki i tylko ostatnia odpadała z rywalizacji. Trzy pierwsze uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi zakwalifikowały się do finału A walczących o podział miejsc I-VI, pozostałe walczyły w finale B o miejsca VII-XII.

W Mistrzostwach Europy 2016 i 2017 roku swoje dwójki miały federacje Ukrainy (jako jedyni w tym samym składzie), Białorusi, Litwy i Szwajcarii (w połowie zmienionych składach osobowych) oraz Estonii, Francji, Wielkiej Brytanii, Niemiec i Polski (w całkiem nowych zestawieniach). Wśród nowo startujących znaleźli się Rumunii i Węgrzy, a tym razem zabrakło na starcie Azerów, Chorwatów, Czechów, Hiszpanów, i Łotyszy. Wśród startujących w tym roku teoretycznie najmocniejszą osadą byli wicemistrzowie olimpijscy – Litwini startujący w identycznym składzie jak na Igrzyskach i dziewiąta dwójka Igrzysk w Rio de Janeiro także w identycznym składzie – Bułgarzy oraz trzy dwójki wywodzące się z olimpijskich zestawień czwórek podwójnych swoich krajów – Estończycy (brązowy medal w Rio de Janeiro), Polacy (IV miejsce) i Szwajcarzy (VII miejsce). Wprawdzie na Igrzyskach w Rio de Janeiro startowały jeszcze dwójki Francuzów (szóste miejsce w Rio), Brytyjczyków (piąte) i Niemców (ósme), ale były to wtedy całkiem inne zestawienia osobowe. Niemcy, dla przykładu zgłosili swoją obecnie najlepszą dwójkę, która dwukrotnie pokonała całą koalicję niemieckich dwójek podczas regat w Essen. Osada oparta została o ubiegłorocznego młodzieżowego mistrza świata w tej konkurencji. W dwójce podwójnej Białorusinów wystartował dla odmiany młodzieżowy mistrz świata w jedynce z 2015 roku.

W skład polskiej dwójki weszło dwóch młodszych i najsilniejszych fizycznie zawodników olimpijskiej czwórki. Nasza osada wystartowała w Racicach trzykrotnie – w przedbiegu, półfinale i

finale A. W zwycięskim przedbiegu pokonali faworyzowanych wicemistrzów olimpijskich – Litwinów oraz Estonię, której czwórka w trakcie Igrzysk w Rio de Janeiro była przed polską czwórką, a przecież obie dwójki wywodzą się właśnie z olimpijskich czwórek.

W półfinale Polacy odnieśli kolejne zwycięstwo, pokonując tym razem Niemców i Bułgarów, którzy razem z nimi zakwalifikowali się do finału. Natomiast „wpadkę” w tym wyścigu zanotowali Estończycy, zajmując ostatnie miejsce. Nasza dwójka osiągnęła czwarte rezultaty czasowe, zarówno fazy przedbiegów jak i półfinałów.

W finale od startu do mety stawce przewodzili schowani na nieco uprzywilejowanym szóstym torze – Włosi, którzy na półmetku nad Polską mieli już 3.78 sek. przewagi. Załoga złożona z dwóch medalistów ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata (jeden w czwórce podwójnej, a drugi w długowiosłowej czwórce ze sternikiem) idealnie wykorzystała sprzyjające im warunki atmosferyczne i efekt zaskoczenia. Jednak po analizie wszystkich wyścigów mistrzostw w tej konkurencji należy zauważyć, że w fazie przedbiegów to właśnie Włosi uzyskali zdecydowanie najlepszy rezultat, a w półfinale, w bezpośredniej walce „nie wpuścili” do finału wicemistrzów olimpijskich – Litwinów. Można, więc śmiało stwierdzić, że Włosi byli w Racicach w doskonałej dyspozycji. Naszym zawodnikom po dwóch wygranych wcześniej wyścigach pozostało zadowolić się srebrnym medalem, czym początkowo byli bardzo zawiedzeni.

Trzeba jednak ten start ocenić, jako bardzo dobry z pewnym niedosytem. Była to kolejna próba testowania taktyki startu do ewentualnego wykorzystania w tegorocznych mistrzostwach świata. Osada może zbyt ospale ruszyła ze startu, ale trzecią i czwartą pięćsetkę mieli niemal identyczną. Trudno tu więc mówić o skuteczniejszym finiszu, a zbliżenie się na 1.18 sek. na mecie do Włochów wynikało raczej z opadania z sił dwójki włoskiej. Trzecimi na mecie ze stratą 2.06 sek. do Polaków byli mocni i zawsze bardzo groźni Szwajcarzy, drudzy w pierwszym Pucharze Świata w Belgradzie. Nasza dwójka tym srebrnym medalem wypadła powyżej prognozy zamieszczonej we wniosku na Mistrzostwa Europy Seniorów, która zakładała miejsca w przedziale IV-VIII.

Prognoza miejsca: IV-VIII miejsce
Osiągnięty wynik: srebrny medal

IV. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M4x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Czaja Dominik	1995	AZS AWF Warszawa
Radosz Dariusz	1986	Lotto Bydgoscia
Wicenciak Adam	1989	KW04 Poznań
Chabel Wiktor	1985	Posnania Poznań

Dominik Czaja

Dariusz Radosz

Adam Wicenciak

Wiktor Chabel

Trenerzy klubowi:

Jarosław Szymczyk – AZS AWF Warszawa
Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia
Miroslaw Rewers – KW04 Poznań
Maciej Hoffmann – Posnania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski

W czwórkach podwójnych mężczyzn zgłoszono w tym roku dwanaście osad. Natomiast w ubiegłym roku w Brandenburgii startowało osiem czwórek.

W Racicach przy takiej ilości załóg rozegrano dwa przedbiegi, z których zwycięzcy awansowali bezpośrednio do finału A. Następnie dwa repasaże, z których po dwie pierwsze czwórki uzupełniały sześć-osadowy finał walczących o medale. Pozostali w finale B walczyli o miejsca 7-12. W tegorocznych Mistrzostwach Europy wystartowały w tej konkurencji osady wszystkich federacji, które brały także udział w ubiegłorocznych mistrzostwach oraz dodatkowo czwórki Włochów, Holendrów, Norwegów i Rumunów. Żadna z osad startujących w obu mistrzostwach Europy nie wystartowała w tym roku w pełnym, tym samym składzie osobowym. Najmniej, bo po jednym zawodniku zmienili Estończycy, Litwini i Ukraińcy. Połowę zawodników wymienili Czesi i Polacy, a po trzech Brytyjczycy, Niemcy i Rosjanie. Z nowych najciekawszą osobowo osadę złożyli Norwegowie z wielokrotnym medalistą olimpijskim Olafem Tufte na „szlaku” i Mistrzem Świata z 2013 roku w dwójce podwójnej, a jedenastym w jedynce na igrzyskach w Rio – Jakobem Hoffem.

W ubiegłym roku na podium Mistrzostw Europy stali kolejno Estończycy, Litwini i Rosjanie. Natomiast na Igrzyskach w Rio de Janeiro najwyżej notowani byli Niemcy – złoty medal, ale to był całkiem inny skład osobowy. Następnie Estonia – brązowy medal z tylko jedną zmianą osobową, Polska – czwarte miejsce, ale w połowie zmienionym składzie, Wielka Brytania – piąte miejsce z także w połowie zmienionym składzie, Ukraina – szóste miejsce z jednoosobową zmianą i Litwini – dziewiąte miejsce, także z jednoosobową zmianą.

Polska czwórka wystartowała w Racicach trzy razy – w przedbiegu, repasażu i finale A o medale. W swoim przedbiegu zajęli trzecie miejsce, ale łącznie z piątym rezultatem obu wyścigów na tym etapie. Nasza czwórka popłynęła do półmetka chyba zbyt zachowawczo, gdyż na nim zajmowali ostatnie szóste miejsce ze stratą 5.15 sek. do prowadzących w tym momencie

Niemców. Następnie to Polacy mieli najlepszy czas kolejnej pięćsetki i wyrównali się niemal z prowadzącymi na 500m przed metą Brytyjczykami (strata na punkcie kontrolnym pomiaru czasu wynosiła zaledwie 0.08 sek.). Jednak takiego wiosłowania nie mogli utrzymać dalej, tym bardziej, że rewelacyjnym finiszem popisali się Norwegowie, którzy ostatecznie zostali zwycięzcami tego przedbiegu, a polskiej czwórce zabrakło do zwycięstwa aż 3.47 sek. Trzeba przyznać, że był to niesamowity i bardzo „rwany” wyścig, a na każdej pięćsetce najlepszy czas miała inna czwórka. Byli to kolejno Niemcy – Estonia – Polska i Norwegia i dość niespodziewanie z naszą czwórką przegrali Niemcy, ostatecznie aż 3.46 sek.

W repasażu polska osada stanęła do walki o dwa premiowane awansem miejsca znowu z Niemcami oraz zawsze nieobliczalną Rosją, a także Rumunią i Holandią. Niespodziewanie najlepszą okazała się Holandia, mając najlepsze z całej stawki czasy trzech z czterech pięćsetek. Holendrzy prowadzili od startu do mety. Na drugim miejscu od startu do mety płynęli Polacy, próbując nawet walczyć za półmetkiem o zwycięstwo w tym wyścigu. Mieli najlepszy czas trzeciej pięćsetki i zbliżyli się do Holendrów na trzecim kontrolnym punkcie pomiaru czasu – 500 m przed metą na 0.44 sek. Słabsi w tych regatach okazali się Niemcy, bo i tym razem przegrali wyraźnie z Polakami, aż 5.22 sek. Nasza czwórka osiągnęła na mecie rezultat na poziomie zwycięzców drugiego repasażu – Włochów (rezultaty różniły się o 0.01 sek.). Już przed startem do wyścigu finałowego uśmiechnęło się do polskiej czwórki szczęście w losowaniu, bo otrzymali tor szósty, nieco preferujący osady na nim startujące ze względu na kierunek wiatru. W warunkach przeciwnego wiatru zdecydowanie najlepszymi w tym finale okazali się bardzo silni fizycznie i wysocy Litwini. Wygrali na mecie z następną osadą aż 3.37 sek., którą okazali się Polacy, toczący cały tor szalenie wyrównaną walkę z osadami Włoch i Wielkiej Brytanii. Tym razem Norwegom nie pomógł niesamowity finisz, gdyż zbyt dużo stracili do czołówki w torze, a Holendrzy okazali się „ortami” jednego wyścigu (z Polakami w repasażu).

Ostatecznie srebrny medal naszej czwórki w tegorocznych Mistrzostwach Europy jest spełnieniem prognozy określonej przed wyjazdem do Racic. Zawodnicy nie tylko wykorzystali sprzyjające im warunki, ale także popłynęli mądrze taktycznie w torze i potrafili wyjść zwycięsko z walki na finiszu z udziałem czterech osad.

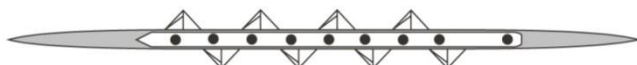
Prognoza miejsca:

I-III miejsce

Osiągnięty wynik:

srebrny medal

V. ÓSEMKA MĘŻCZYZN M8+

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Burda Mikołaj	1982	Lotto Bydgoscia
Schodowski Zbigniew	1987	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Brzeziński Marcin	1984	WTW Warszawa
Wilangowski Mateusz	1991	Wisła Grudziądz
Fuchs Robert	1991	AZS UMK Energa Toruń
Szapkowski Michał	1989	Zawisza Bydgoszcz
Ablewski Ryszard	1990	Lotto Bydgoscia
Modrzyński Bartosz	1996	BTW Bydgoszcz
Ster. Trojanowski Daniel	1982	Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

- Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia
- Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.
- Michał Jeżewski – WTW Warszawa
- Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz
- Grzegorz Dudziński – Zawisza Bydgoszcz
- Marcin Badziągowski – BTW Bydgoszcz

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Giuseppe De Capua

W ósemkach mężczyzn w obu Mistrzostwach Europy 2016 i 2017 roku wystartowało po dziewięć osad. Zastosowano system eliminacji identyczny jak w przypadku czwórek podwójnych kobiet. Siedem federacji wystawiło swoje osady w tej konkurencji w poprzednim i w tym roku. Białoruś i Holandia, które dokonały wymiany po trzech zawodników w stosunku do ubiegłego roku, Wielka Brytania i Rosja (po siedmiu wymienionych zawodników), Niemcy (pięciu), Ukraina (czterech) i Polska (dwóch). Nie wystartowali w tym roku w ósemkach Czesi i Hiszpanie. Doszli za to Włosi i Rumuni. W ubiegłym roku na podium kolejno stali Niemcy, Rosjanie i Brytyjczycy. Natomiast

na Igrzyskach kolejność była następująca – Brytyjczycy, Niemcy i Holendrzy. W Rio de Janeiro startowali także Polacy (piąte miejsce) i Włosi zamiast Rosjan, którzy zajęli ostatnie – siódme miejsce.

W Racicach polska ósemka wystartowała dwukrotnie – w przedbiegu i w finale. W przedbiegu zajęli drugie, premiuwane bezpośrednim awansem do finału miejsce za młodymi Rumunami, osiągając przy tym także drugi rezultat obu przedbiegów. Nasza ósemka od startu do mety walczyła z Rumunami, minimalnie im ulegając na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu, co 500m. Różnica wynosiła kolejno 0.80 sek.-1.08 sek.-1.09 sek.-0.62 sek. Trzeci na mecie w tym przedbiegu Holendrzy stracili do Polaków 1.62 sek., którzy jak zwykle popisali się dobrym finiszem.

Finałowa rozgrywka o medale przebiegała pod dyktando ósemki niemieckiej, która miała najlepsze z całej stawki czasy trzech pierwszych pięćsetek i na 500 m przed metą osiągnęli przewagę 3.20 sek. nad płynącymi cały czas na drugim miejscu Polakami. Niemcy mając taką przewagę na finiszu wyraźnie kontrolowali przebieg rywalizacji. Natomiast za nimi nasza ósemka z determinacją broniła się przed znowu rewelacyjnie finiszującymi Holendrami. Holendrzy mieli od nas 2.57 sek. lepszy czas ostatniego odcinka toru. Na mecie polska ósemka wygrała z Holendrami o 0.14 sek. Czwarci na mecie Rosjanie stracili do naszej ósemki 1.37 sek., a piąta Wielka Brytania już 3.38 sek.

Polska ósemka tym srebrnym medalem po trzech latach przerwy powróciła na podium Mistrzostw Europy. Od wznowienia po 34 letniej przerwie w 2007 roku Mistrzostw Europy Seniorów na podium nie było polskiej ósemki jedynie w latach 2014-2015-2016. Przed naszą ósemką stawiane jest na ten rok ambitne zadanie zdobycia medalu w Mistrzostwach Świata Seniorów w końcu września na Florydzie. Medal Mistrzostw Europy pokazuje, że jest w tej osadzie taki potencjał. Czasu do Mistrzostw Świata jest bardzo dużo, bo aż cztery miesiące. Można, więc jeszcze wiele dopracować. Trzeba jednak pamiętać, że ten czas mają także nasi przeciwnicy. Mistrzostwa odbędą się w nietypowym dla wioślarstwa terminie, bo o cały miesiąc później oraz w odmiennej strefie czasowej i klimatycznej. W grupie polskiej ósemki pojawiło się dwóch nowych zawodników mogących na równi rywalizować o jedno z miejsc z pozostałymi zawodnikami, co może podnieść poziom całej osady. Osada w Mistrzostwach Europy z nawiązką zrealizowała zadania przed nią postawione.

Prognoza miejsca: IV-VIII miejsce
Osiągnięty wynik: srebrny medal

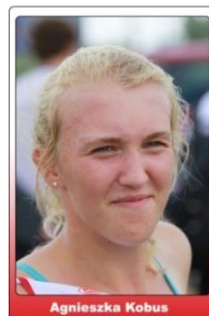

VI. CZWÓRKA PODWÓJNA Kobiet

W4x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Zillmann Katarzyna	1995	AZS UMK Energa Toruń
Wieliczko Marta	1994	Wisła Grudziądz
Springwald Maria	1991	AZS AWF Kraków
Kobus Agnieszka	1990	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Mariusz Szumański	– AZS UMK Energa Toruń
Jakub Urban	– Wisła Grudziądz
Iwona Wójcik-Pietruszka	– AZS AWF Kraków
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban i Michał Kozłowski

Na starcie tegorocznych Mistrzostw Europy stanęło dziewięć czwórek. W ubiegłorocznych mistrzostwach startowało osiem osad w tej konkurencji. W Racicach rozegrano dwa przedbiegi, z których bezpośrednio do finału awans zdobywały po dwie pierwsze osady, a następnie jeden repasaż, z którego także dwie pierwsze czwórki uzupełniły sześć osadową stawkę finału A walczących o medale.

W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Europy swoje czwórki podwójne zgłosiły wszystkie te same federacje oraz dodatkowo młodzieżową czwórkę zgłosili Rumuni. Białoruś, Wielka Brytania, Holandia, Polska, Rosja i Ukraina zmieniły w nich po połowie skład osobowy, a Francuzi i Niemcy zgłosili całkiem nowe składy osobowe. Z tym, że Francuzi zestawili w czwórce dwie swoje dwójki startujące w Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro. Dwójkę podwójną, która w Rio była piątą i dwunastą dwójką bez sterniczki. Natomiast Niemcy budują swoją czwórkę od nowa pod wodzą polskiego trenera Marcina Witkowskiego, który ze swoimi osadami zdobył dla naszego wioślarstwa dwa medale – złoty i brązowy. Nowa niemiecka czwórka startująca w Mistrzostwach Europy w Racicach złożona została z dwóch zawodniczek długowiosłowych, pływających w poprzednim roku w reprezentacyjnej ósemce senierek, a której nie udało się zdobyć kwalifikacji olimpijskich i dwóch młodzieżowych reprezentantek z ubiegłego roku w tej konkurencji.

W Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro w tej konkurencji złoty medal zdobyły Niemki, ale w całkiem innym składzie, drugie były Holenderki – połowa obecnego składu, trzecie Polki i czwarte Ukrainki, u których zmieniła się obecnie tylko jedna zawodniczka.

Obecnie w naszej reprezentacyjnej osadzie wiosłują z różnych przyczyn tylko dwie medalistki olimpijskie (A. Kobus i M. Springwald). Uzupełniają je dwie dwukrotne z ostatnich dwóch lat Młodzieżowe Mistrzyni Świata, także w tej konkurencji. Polki wygrały bezapelacyjnie pierwszy w

tym roku Puchar Świata w Belgradzie. Startowały wprawdzie trzy nacje, ale za to w bardzo mocnych zestawieniach. Drugie były wicemistrzynie olimpijskie w tej konkurencji – Holenderki, także w połowie zmienionym składzie osobowym. Dwie nowe zawodniczki w czwórce Holenderek startowały na Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro w reprezentacyjnej ósemce, która zajęła tam szóste miejsce. Trzecie w Belgradzie były Brytyjki, których na Igrzyskach w 2016 roku nie było z powodu braku kwalifikacji, ale tworzące tą osadę obecnie wioślarki mają na swoim koncie znaczące wyniki i w przyszłości mogą być bardzo groźne. Dwie z nich to ubiegłoroczne Młodzieżowe Mistrzynie Świata w dwójce podwójnej, a pozostałe dwie to ubiegłoroczna Mistrzyni Świata Seniorów w długowiosłowej czwórce bez sterniczki i brązowa medalistka Młodzieżowych Mistrzostw Świata sprzed dwóch lat w ósemce.

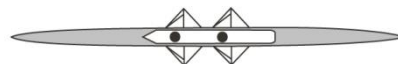
Polki w Racicach wystartowały dwukrotnie – w przedbiegu i w finale A. W przedbiegu odniosły zwycięstwo, walcząc na finiszu ze wspomnianymi Francuzkami. Jedynie po pierwszej pięćsetce ulegały o 0,08 sek. młodym Rumunkom. Trzecie i czwarte miejsce zajęły Rosjanki i Rumunki, czyli czwórki ostatecznie z finału B. I to chyba spowodowało, że uzyskany przez nasze zawodniczki rezultat był dopiero czwartym i słabszym od trzech pierwszych czwórek pierwszego przedbiegu. Swego rodzaju niespodzianką było dopiero trzecie miejsce i brak bezpośredniej kwalifikacji czwórki Niemek.

Możliwe, że to wszystko, czyli wygrana w pierwszym Pucharze Świata w Belgradzie i w przedbiegu Mistrzostw Europy na tyle uśpiło przed finałem czujność naszych zawodniczek, że nastąpiło tzw. „rozprężenie”. Dodatkowo przeciwny, boczny wiatr preferował w finale zdecydowanie tor szósty, co natychmiast perfekcyjnie wykorzystały płynące na nim Niemki. Zaatakowały od startu i objęły prowadzenie, którego nie oddały do mety. Polki do półmetka próbowały walczyć z Brytyjkami jedynie o brązowy medal, ale kiedy te zdecydowanie zaatakowały na trzeciej pięćsetce nasze zawodniczki podłamane takim obrotem sytuacji nie potrafiły nawet odeprzeć tego ataku. Ostatecznie przegrały zdecydowanie, bo aż 6,18 sek. do zwyciężskich Niemek i 3,72 sek. do trzecich Brytyjek. Za Polkami 1,66 sek. na metę przytłynęły Francuzki.

Trzeba przyznać, że pomimo niesprzyjających warunków w torze, był to wizualnie słaby start naszych zawodniczek. Szczególnie na finiszu brakowało wiary w sukces. Być może, że to właśnie zbyt duża pewność siebie w niekorzystnej sytuacji w torze całkowicie je „powiązała”. Niestety czwartym miejscem nie zmieściły się w zakresie prognozowanym w założeniach przed Mistrzostwami Europy, co być może jeszcze bardziej podrażni ich i tak wielkie ambicje przed kolejnymi startami, a przede wszystkim przed wrześniowymi Mistrzostwami Świata Seniorów na Florydzie.

Prognoza miejsca: I-III miejsce
Osiągnięty wynik: IV miejsce

VII. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Jankowski Miłosz	1990	AZS AWFIS Gdańsk
Kowalski Jerzy	1988	Gopło Kruszwica

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk
Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Do tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zgłoszono 21 dwójek. W ubiegłorocznych mistrzostwach było ich 15. W Racicach była to druga pod względem ilości zgłoszeń konkurencja. Więcej było tylko męskich jedynek, bo aż 23. Przy takiej ilości zgłoszeń rozegrano cztery przedbiegi, z których zwycięzcy awansowali bezpośrednio do półfinałów A/B, a następnie cztery repasaże, z których po dwie pierwsze osady uzupełniły półfinały A/B, natomiast pozostali spadli do półfinałów C/D. Po trzy pierwsze dwójki z półfinałów A/B stanęły na starcie finału A w walce o medale. Pozostali w finale B o podział miejsc 7-12. Trzy pierwsze załogi z półfinałów C/D utworzyły stawkę finału C walczących o miejsca 13-18. Pozostali w finale D rywalizowali o miejsca 19-21. Z federacji, która miały swoje osady w tej konkurencji w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy, także w tym roku swoje dwójki miało 11 państw – Austria, Czechy, Dania, Hiszpania, Niemcy, Irlandia, Holandia, Polska, Portugalia, Szwajcaria i Ukraina. Tylko Irlandczycy, Portugalczycy i Ukraińcy zgłosili swoje dwójki w niezmiennych składach. Duńczycy, Niemcy i Polacy wystartowali w połowie zmienionych zestawieniach. W tym roku w stosunku do ubiegłego nie wystartowali Belgowie, Azerbejdżan, Cypr, Litwa i Norwegia. Za to doszły nowe dwójki z Wielkiej Brytanii, Francji, Finlandii, Grecji, Węgier, Włoch, Rosji, Słowacji, Szwecji i Turcji.

W ubiegłorocznych Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro ze startujących państw najwyższe miejsca w nich zajęły osady Francji (ten sam skład osobowy) – złoty medal, Irlandii (również ten sam skład osobowy) – srebrny medal, Polski (skład w połowie zmieniony) – szóste miejsce, Wielkiej Brytanii (ten sam skład) – siódme miejsce, Włoch (inne zestawienie) – ósme miejsce, Niemiec (skład w połowie zmieniony) – IX miejsce, Danii (inny skład) – X miejsce, Austrii (inny skład) – XII miejsce, Szwajcarii (inny skład) – XIII miejsce i Turcji (skład w połowie zmieniony) – XVI miejsce. W zeszłym roku podczas Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro polska osada w tej konkurencji zajęła szóste miejsce – najwyższe na głównej imprezie sezonu w ciągu całego czterolecia. W tym roku w składzie naszej dwójki nastąpiła zmiana – Artura Mikołajczewskiego zastąpił Jerzy Kowalski – srebrny i złoty medalista letnich Uniwersjad w 2013 i 2015 roku w

jedynce wagi lekkiej, ale w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów był dopiero XXV w jedynce.

Artur Mikołajczewski miał wiele swoich problemów osobistych, nie uczestniczył we wszystkich zgrupowaniach, co spowodowało, że w rankingu po Centralnych Kontrolnych Regatach w Poznaniu, spadł na trzecie miejsce. Obecna osada złożona jest z dwóch indywidualnie najlepszych zawodników w rankingu. W swoim pierwszym starcie w Pucharze Świata w Belgradzie zawodnicy zajęli trzecie miejsce. Oceniając tamten start można było mieć mieszane odczucia, jak na ten poziom oczekiwać. Bo z jednej strony pokonali – wprawdzie minimalnie o 0,49 sek. wicemistrzów olimpijskich w tej konkurencji – Irlandczyków, ale też ulegli 0,36 sek. raczej słabszym dotąd Czechom.

W Racicach wystartowali trzykrotnie. W przedbiegu, półfinale A/B i finale A. Przedbieg wygrali bezapelacyjnie z najlepszym wynikiem wszystkich wyścigów eliminacyjnych, pokonując przy tym 6,22 sek. Irlandczyków – wicemistrzów olimpijskich z Rio de Janeiro w tej konkurencji.

W półfinale popłynęli bardzo zachowawczo, chcąc oszczędzić jak najwięcej sił na finał, zdając sobie sprawę, że poziom Ukrainy, Danii i Holandii w tych regatach, które z nimi w półfinale i zajęty miejsca 4-6 jest nieco niższy. Polacy od startu do mety pilnowali trzeciego, ostatniego – premiowanego awansem do finału miejsca. Wynikiem takiej taktyki był dla odmiany zdecydowanie najgorszy rezultat wśród osad awansujących do finału A oraz pierwszy tor w finale, co akurat w Racicach w trakcie ich rozgrywania miało niebagatelne znaczenie ze względu na kierunek wiatru.

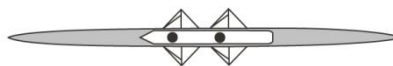

W finale polska dwójka uległa złotym i srebrnym medalistom olimpijskim z Rio de Janeiro, ale także 0,16 sek. nowo stworzonej dwójce Włochów. Pozostałe dwie dwójki Niemców i Brytyjczyków w tym finale nie odgrywały żadnej roli. Zdecydowany prymat w tej konkurencji potwierdzili mistrzowie olimpijscy – Francuzi. Pokonali drugich na mecie wicemistrzów olimpijskich – Irlandczyków o 2,39 sek., kiedy pomiędzy drugą, a czwartą dwójką w tym finale różnica wynosiła zaledwie 0,46 sek. Tak minimalne różnice byłyby z pewnością do pokonania, gdyby nasza dwójka miała któryś z torów osad, które wyprzedziły ich w półfinale. Ale takie jest zawsze ryzyko jazdy taktycznej w poprzednim wyścigu. Polacy zajęli ostatecznie czwarte miejsce, identyczne jak w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy. Zmieścili się także w górnej granicy prognozy stawianej dla tej osady przed mistrzostwami. Szkoda jednak medalu, bo był tym razem w ich zasięgu.

Prognoza miejsca: IV-VIII miejsce
Osiągnięty wynik: IV miejsce

VIII. DWÓJKA PODWÓJNA Kobiet

W2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Michałkiewicz Olga	1994	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Hentka Joanna	1988	WTW Warszawa

Olga Michałkiewicz

Joanna Hentka

Trenerzy klubowi:

Piotr Basta –AZS AWF Gorzów Wlkp.
Danuta Kotwińska – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban, Michał Kozłowski

W tegorocznych Mistrzostw Europy w Racicach wystartowało, podobnie jak w dwójkach podwójnych wagi lekkiej kobiet, 11 kobiecych dwójek podwójnych. W ubiegłym roku na starcie było ich dziesięć. W związku z tym zastosowano identyczny system kwalifikacji jak opisany przy dwójkach wagi lekkiej. Pięć federacji – Czechy, Wielka Brytania, Niemcy, Holandia i Ukraina wystawiły swoje osady w tej konkurencji. Z tym, że Czeszki i Holenderki wystartowały w tych samych zestawieniach osobowych. Z ubiegłorocznych dwójek na starcie zabrakło Białorusinek, Dunek, Finek, Litwinek i Greczynek. Doszły za to Francuzki, Włoszki, Norweżki, Polki, Rosjanki i Szwajcarki. Teoretycznie najmocniejszymi z nich były Czeszki, wprawdzie dziesiąte na Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro, ale w tym samym składzie, i Polki.

Polskę reprezentowały – brązowa medalistka Igrzysk w Rio w czwórce podwójnej i złota medalistka Młodzieżowych Mistrzostw Świata z ostatnich dwóch lat w czwórce podwójnej. Jednak brązowa medalistka igrzysk Joanna Hentka-Leszczyńska włączyła się w przygotowania centralne dopiero od początku kwietnia, co miało niebagatelne znaczenia dla poziomu zgrania technicznego z partnerką.

Polki wystartowały w Racicach trzy razy – w przedbiegu, repasażu i w finale A. W przedbiegu Polki zajęły drugie miejsce, przewodząc stawce do półmetka. Niestety, to na trzeciej pięćsetce dały znać o sobie zaległości treningowe i nasze zawodniczki straciły przewodnictwo na rzecz Holenderek, które dla odmiany miały najlepszy z całej stawki drugie tysiąc metrów dystansu. Polska dwójka uzyskała trzeci rezultat obu przedbiegów, gorszy jedynie od Włosek – zwycięzczyń w pierwszym przedbiegu i Holenderek, ale tylko zwycięska osada zdobywała bezpośredni awans do finału A.

W repasażu od startu ostro ruszyły młode Niemki, ale nasze zawodniczki konsekwentnie realizowały założony plan taktyczny podjęcia walki i mocnego ataku na ostatnich 500m. Niemki miały najlepsze czasy pierwszej i trzeciej pięćsetki, natomiast Polki drugiej i czwartej. Na finiszu Niemki, pomimo prób naszej dwójki, odparły atak i wygrały wyścig o 0,19 sek. Jednak ten wyścig w wykonaniu Polek pomimo wszystko był udany pod względem realizacji założeń taktycznych. Uzyskały trzeci rezultat obu repasaży, gorszy od zwycięzczyń pierwszego repasażu – Czeszek oraz Niemek. W finale dominował boczny wiatr, faworyzując po części osady płynące na torze szóstym i to właśnie Polki otrzymały ten tor wynikający z miejsca zajętego we wcześniejszej fazie eliminacji. Teoretycznie na podstawie czasów przedbiegów i repasaży nasza dwójka kandydowała do czwartego-piątego miejsca, podobnie jak Niemki. Rywalizacja od początku wyścigu układała się jednak po myśli Niemek, płynących na torze trzecim i walczących z wiatrem. Ich taktyka prowadzenia od początku biegu zdawała egzamin do połowy dystansu. Polki płynęły początkowo na drugim miejscu. Wydawało się realne, korzystając z uprzywilejowanego toru, powalczyć o brązowy medal. Jednak od połowy dystansu wyraźnie na prowadzenie zaczęły wychodzić Czeszki, a za nimi Holenderki i Włoszki. Wyprzedziły Polki, ale i na ostatnich 500m Niemki. Ostatecznie polska dwójka przegrała brązowy medal o 3.4 sek. i czwarte miejsce 1.12 sek.

Podsumowując, występ naszej dwójki podwójnej kobiet w Racicach należy uznać za udany, tym bardziej, że w skład tej osady wchodziły zawodniczki nie mające doświadczenia w rywalizacji w tej konkurencji, co z pewnością miało duże znaczenie. Przed Mistrzostwami Europy, ze względu na bardzo krótki wspólny trening, trudne były nawet określenie możliwości tej osady.

Prognoza miejsca: trudna do określenia
Osiągnięty wynik: V miejsce

IX. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM1x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Mikołajczewski Artur	1990	Gopło Kruszwica

Trener klubowy:

Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Do tegorocznych Mistrzostw Europy zgłoszono siedemnastu skifistów wagi lekkiej. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy było ich czternastu. Przy takiej ilości zawodników najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwóch pierwszych zawodników awansowało bezpośrednio do dwóch półfinałów A/B. Następnie z dwóch repasaży po trzech pierwszych jedynkarzy uzupełniło dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Pozostali walczyli w finale C o podział miejsc 13-17. Z półfinałów po trzech pierwszych skifistów walczyło w finale A o medale. Pozostali o podział miejsc 7-12. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy złoty medal zdobył Słowak Lucas Babac, przed Niemcem i Słoweńcem. Nasza federacja nie miała w ubiegłym roku swojego reprezentanta w tej konkurencji. Z zawodników, którzy startowali w obu latach w jedynce wagi lekkiej byli – Chorwat, Fin, Słoweńiec i wspomniany Słowak. Swoich przedstawicieli, ale innych zawodników mieli jeszcze w obu latach Czesi, Niemcy, Węgrzy, Norwegowie i Szwajcarzy.

Polskę reprezentował Artur Mikołajczewski, który w ubiegłym sezonie zajął podczas Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro VI miejsce w dwójce podwójnej wagi lekkiej mężczyzn.

Po Centralnych Kontrolnych Regatach Seniorów sklasyfikowany został indywidualnie na III miejscu, tym samym obecnie stanowi rezerwę do reprezentacyjnej dwójki podwójnej.

Jedynka wagi lekkiej mężczyzn nie jest konkurencją olimpijską, ale szkolenie zawodnika w tej konkurencji wydaje się niezbędne, aby właśnie zapewnić rezerwę dla dwójki podwójnej wagi lekkiej – przykład tej samej konkurencji w kobietach, gdzie zmiany dokonano przed samym wyjazdem na Igrzyska Olimpijskie.

Artur Mikołajczewski w obecnym sezonie startował na Pucharze Świata w Belgradzie (Serbia) w jedynce wagi lekkiej, gdzie zajął IV miejsce. Był to jego pierwszy start w tej konkurencji na tak poważnej imprezie. Zaprezentował bardzo wysoki poziom przegrywając do zwycięzcy tylko 1,60 sek. Należy zaznaczyć, że w tej konkurencji obsada w Belgradzie była prawie pełna. Nie brakowało medalistów mistrzostw świata i Europy z poprzednich lat.

Polak w tegorocznych Mistrzostwach Europy wystartował czterokrotnie – w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale A. W Racicach w przedbiegu nasz reprezentant znalazł się wśród utytułowanych zawodników. Po niezwykle zaciętej walce zajął trzecie miejsce nie wytrzymując

walki na ostatniej pięćsetce, co spowodowało ostateczne tzw. „odpuszczenie” wyścigu na finiszu. Było to najprawdopodobniej wynikiem braku prawidłowego rozłożenia sił na dystansie, gdyż na kolejnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500m był drugi, pierwszy i pierwszy na 500m przed metą. Ostatecznie wygrał ten wyścig ubiegłoroczny Młodzieżowy Mistrz Świata w tej konkurencji – Belg Van Zandweghe przed Mistrzem Świata Seniorów w dwójce podwójnej wagi lekkiej w 2015 roku – Francuzem Delayre. Nasz skifista pokonał natomiast wicemistrza świata seniorów w jedynce wagi lekkiej w 2015 roku – Słoweńca Hrwata i ubiegłorocznego Mistrza Świata Juniorów w czwórce podwójnej – Czecha Cincibucha. Ze względu na „wypuszczenie” końcówki Artur Mikołajczewski uzyskał dopiero ósmy rezultat wszystkich trzech przedbiegów i do awansu zabrakło mu aż 5,78 sek.

Awans zdobył za to w repasażu, prowadząc w nim od startu do mety i mając z całej stawki najlepsze czasy wszystkich czterech pięćsetek . Ostatecznie na mecie pokonał szóstego w pierwszym Pucharze Świata w Belgradzie – Chorwata Radonica o 4,45 sek.

W półfinale, mając za przeciwników bardzo mocnych zawodników, wspomnianego Francuza oraz brązowego medalistę Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro w dwójce podwójnej wagi lekkiej – Norwega, zwycięzcę pierwszego Pucharu Świata w Belgradzie i kilkukrotnego medalistę Mistrzostw Świata Seniorów w tej konkurencji – Węgry, a także kilkukrotnego swojego przeciwnika w deblu – Austriaka, mając także w pamięci niefortunny wyścig w przedbiegach – ruszył ze startu bardzo zachowawczo, zajmując po pierwszych pięciuset metrach dopiero szóste miejsce, ze stratą 2,18 sek. do prowadzącego od startu do mety Norwega. Jednak dwie kolejne pięćsetki nasz skifista miał najszybsze z całej stawki płynących z nim zawodników. Zbliżył się do walczących zaciekle o zwycięstwo Norwega z Węgrem na 1,03 sek., ale tuż za nim ze stratą 1,08 sek. płynął Francuz. Jednak szczęśliwie dla Polaka to tym razem utytułowany Francuz nie wytrzymał bezpośredniej walki i opadając z sił całkowicie „odpuścił” na finiszu, przypluwając daleko na szóstym miejscu ze stratą 12,44 sek. do naszego zawodnika. A. Mikołajczewski uzyskał piąty rezultat obu półfinałów i takie też miejsce zajął w finale, choć tego dnia tor, na którym startował, był ze względu na kierunek wiejącego wiatru najgorszym. Poza tym Polak ze startu ruszył, podobnie jak w półfinale, zbyt asekuracyjnie. Na pierwszym kontrolnym punkcie pomiaru czasu po 500m zajmował szóste miejsce ze stratami 2,53 sek. do prowadzącego od startu do mety Szwajcara Schmidta i 1,6 sek. do trzeciego w tym momencie Węgry. Niestety w dystansie nie potrafił zniwelować tych strat, tym bardziej, że na finiszu doszło do niesamowitej walki o medale pomiędzy pierwszymi czterema skifistami. Różnica na mecie pomiędzy złotym medalistą – Szwajcarem, a srebrnym – Węgrem, wynosiła 0,13 sek. Dalej pomiędzy Węgrem, a brązowym medalistą – Belgiem 0,06 sek. i pomiędzy Belgiem i czwartym Norwegiem 0,62 sek. Piąty Artur Mikołajczewski stracił do zwycięzcy aż 5,32 sek.

Był to drugi start Polaka na jedynce w konkurencji międzynarodowej. Za każdym razem zdobywa awans do finału A, ale tam brakuje mu jeszcze doświadczenia w rozłożeniu własnych sił i możliwości. Po czwartym miejscu w Pucharze Świata w Belgradzie teraz zajął w silniejszej obsadzie piąte miejsce. Daje się zauważyć, że na razie nie może rozegrać idealnie taktycznie wyścigu finałowego, niemniej możliwości jego nadal są nie w pełni wykorzystane. Artur Mikołajczewski zmieścił się swoim wynikiem w prognozowanym zakresie i start jego należy uznać za dobry, pomimo oczekiwań medalowych samego zawodnika.

Prognoza miejsca: IV-VIII miejsce
Osiągnięty wynik: V miejsce

X. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIET LW1x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Dorociak Joanna	1992	WTW Warszawa

Trener klubowy:

Danuta Kotwińska

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Do Mistrzostw Europy w tej konkurencji zgłoszono 14 skifistek. W ubiegłorocznych mistrzostwach startowało 10 zawodniczek.

W Racicach rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze jedynkarki awansowały bezpośrednio do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze osady uzupełniły dwunasto osadową stawkę dwóch półfinałów. Pozostałe dwie osady stanowiły finał C. Z półfinałów po trzy pierwsze skifistki stanęły do walki o medale w finale A, a pozostałe w finale B o podział miejsc 7-12.

W jedynce wagi lekkiej startuje z reguły wiele bardzo dobrych zawodniczek, które nie są zadowolone ze swoich startów w priorytetowej konkurencji tej grupy szkoleniowej, czyli w dwójce podwójnej wagi lekkiej, są zawodniczkami rezerwowymi do składu dwójki lub nie mają w swoim kraju partnerki na odpowiednim poziomie. Bywa też tak, że nie potrafią współpracować i wiosłować w osadzie z uwagą na swoją specyficzną indywidualną technikę.

Polskę w tej konkurencji reprezentuje zawodniczka, która do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro była etatową załogantką dwójki podwójnej. Jednak nieszczęśliwy wypadek zakrzepicy na ostatnim zgrupowaniu Bezpośredniego Przygotowania Startowego w ubiegłym roku, spowodował, że Joanna Dorociak została w domu. W pierwszym tegorocznym swoim starcie na jedynce w Pucharze Świata w Belgradzie pechowo zajęła trzecie miejsce (błąd techniczny na ostatnich metrach finiszu). Polka startowała już poprzednio na jedynce w Pucharze Świata. W 2015 roku w Bled zajęła trzecie miejsce, a w 2016 roku w Varese – piąte i w Lucernie – ósme. W naszej reprezentacji jedynka wagi lekkiej, która jest konkurencją nieolimpijską, jest traktowana jako rezerwa do podstawowej konkurencji wagi lekkiej, czyli dwójki podwójnej.

Polka wystartowała w Racicach trzykrotnie – w przedbiegu, półfinale i finale B. Niestety J. Dorociak nie była w Racicach w zbyt dobrej dyspozycji fizycznej i psychicznej. W przedbiegu zajęła trzecie miejsce, które dawało jej wprawdzie bezpośredni awans do fazy półfinałowej, ale uzyskała dopiero dziewiąty rezultat tej fazy mistrzostw. Trzeba jednak zauważyć, że w swoim przedbiegu uległa zawodniczkom, które na swoim koncie miały dość znaczące wyniki w ubiegłym roku. Wygrała

Włoszka – ubiegłoroczna mistrzyni świata junierek w jedynce w kategorii otwartej, przed Dunką – wicemistrzynią Europy w jedynce wagi lekkiej z ubiegłego roku. Niestety w półfinale zajęła dopiero piąte miejsce z dziesiątym czasem obu półfinałów. Półfinał, w którym startowała Polka i całe regaty

wygrała Szwedka - ubiegłoroczna wicemistrzyni świata w tej konkurencji, przed Rosjanką (czwarta w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy), Niemką (medalistką w ostatnich dwóch latach w czwórce podwójnej wagi lekkiej w Mistrzostwach Świata Seniorów) i wspomnianą wcześniej Dunką. Na całym dystansie nasza zawodniczka nie nawiązała walki o awans do finału, płynąc ze sporymi stratami początkowo do czwartej, a następnie piątej pozycji. Do trzeciego miejsca – ostatniego premiowanego awansem do finału Polce na mecie zabrakło 8.72 sek.

Nieco lepiej wyglądało to w finale B na tle słabszych w tych regatach skifistek. Joanna Dorociak ostro rozpoczęła wyścig, prowadząc po 500 m, a nawet jeszcze na półmetku, jednak po czasach kolejnych pięćsetek widać, że sukcesywnie słabła. Miała na drugiej, trzeciej i czwartej pięćsetce kolejno czwarty, piąty i piąty czas poszczególnych odcinków z całej stawki.

Ostatecznie czwarta pozycja Polki w finale B, 0.16 sek. przed mało znaną Austriaczką i 3.05 sek. za ubiegłoroczną Młodzieżową Mistrzynią Świata, która zajęła trzecie miejsce jest swego rodzaju zawodem po niezłym starcie w pierwszym Pucharze Świata w Belgradzie. Joanna Dorociak nie zmieściła się nawet w zakresie i tak ostrożnie prognozowanych miejsc.

Prognoza miejsca:

IV-VIII miejsce

Osiągnięty wynik:

X miejsce